

Livsmedelskontroll

Tillämpning, klassning, avgifter och samverkan

Delrapport 5 om regeltillämpning på kommunal nivå
Undersökning av Sveriges kommuner

Oktober 2016

Författare: August Liljeqvist

NNR
NÄRINGSLIVETS
REGLNÄMND
- FÖR KOSTNADSEFFEKTIVA REGLER -

NNR Service AB, Stockholm, 2016

Andrea Femrell, VD och ansvarig utgivare

August Liljeqvist, sakkunnig och rapportförfattare

Ola Granholm, Framväxtbolaget, medförfattare

Scantech Strategy Advisors, produktion och layout

Sammanfattning

NNRs rapport "Livsmedelskontroll – tillämpning, klassning, avgifter och samverkan" är den femte av sex uppföljande rapporter om regeltillämpning på kommunal nivå. Rapporten redogör för hur kommunerna har svarat på NNRs enkät och försöker visa på olika åtgärder som kan förbättra kommunernas service gentemot företagarna. Övriga rapporter i serien behandlar motsvarande frågor, inklusive kommunernas handläggningstider, för områdena serveringstillstånd, bygglov och miljöfarlig verksamhet samt kommunernas tillämpning av reglerna för offentlig upphandling och inköp med frågor om tillämpning, information, uppföljning, organisation och strategi samt huruvida kommunerna har en företagslots/en väg in funktion och dess olika roller.

NNRs undersökning visar att det kan skilja sig kraftigt åt mellan olika kommuner hur de riskklassar en livsmedelsverksamhet. Eftersom kommunernas klassning styr antalet kontrolltimmar för en butik, som i sin tur styr avgiften, kan även avgifterna skilja sig kraftigt åt. En på förhand definierad exempelbutik betalar 25 000 kr mer i årlig kontrollavgift i den dyraste kommunen som deltog i NNRs undersökning, jämfört med den billigaste. Beroende på vilken erfarenhet kommunerna bedömer att butiken har, kan avgifterna variera ytterligare. De bedömda avgifterna har stigit kraftigt från den förra mätningen år 2012, i genomsnitt med 29 procent. Som en jämförelse kan nämnas att lönerna under samma period har stigit med 7-8 procent medan konsumentprisindex har varit oförändrat. Det finns ett mönster i avgiftsnivån där det verkar finnas en samvariation länsvis. Högst avgifter finns i Jämtland och Södermanland och de lägsta i Örebro län.

Den kommun som anger minst antal timmar i kontrolltid för undersökningens exempelbutik anger 2 timmar medan den kommun som ligger högst anger 28 timmar, en orimligt stor skillnad. Krav på kontrolltid för information och märkning varierar också kraftigt mellan kommunerna från 0,5 timmar till 8 timmar.

Kommunernas timtaxor för kontroll varierar kraftigt, från 700 kr i den billigaste kommunen till 1 320 kr i den dyraste kommunen, nästan en dubbling av timtaxan i skillnad. I likhet med avgifterna har timtaxorna stigit kraftigt sedan år 2012, med i genomsnitt 17 procent. Även det långt över såväl konsumentprisindex som löneökningar.

Den vanligaste klassningen som de svarande kommunerna angav för NNRs butiksexempel var riskklass 6, informationstillägg 2 samt erfarenhetsklass B. Det innebär en kontrolltid på sex timmar. Om man multiplicerar denna kontrolltid med den lägsta respektive högsta angivna timtaxan, blir skillnaden 3 700 kronor.

Alla kommunerna uppger att de genomför minst en årlig kontroll av den exempelbutik som användes i undersökningen. Vissa kommuner uppger dock att de skulle behöva göra så många som upp till sex årliga kontrollbesök för att genomföra alla de kontrolltimmar som de har bedömt som nödvändiga. Det framgår dock inte om kommunerna använder hela den kontrolltid som exempelbutiken betalar för.

Av kommunerna uppger 80-90 procent att de har regelbundna avstämningsmöten med sina egna livsmedelsinspektörer och andra kommuner i regionen angående livsmedelskontrollen. Avstämningsmötena sker företrädesvis på årsvisa länsträffar som länsstyrelserna anordnar och där Livsmedelsverket deltar liksom vid de livsmedelsrevisioner som Livsmedelsverket genomför. Flera kommuner påpekar dock att livsmedelskontrollen som sådan inte stäms av med respektive kommun vid de länsvisa träffarna och att mötena inte är fokuserade på samsyn.

Resultaten visar att det finns många kommuner som prioriterar kontroll före dialog med företagarna. Det är dock 54 kommuner som prioriterar dialog med företagen högst vid ett tillsynsbesök. NNRs tolkning av de kommentarer som har lämnats är att det är ungefär lika vanligt med ett mer renodlat kontrollperspektiv som ett perspektiv där kontroll kombineras, alternativt är jämställt med eller t.o.m. underordnat, dialog och rådgivning.

Med anledning av undersökningens resultat rekommenderar NNR kommunerna följande:

1. Alla kommuner ska tydligt redovisa och motivera vilka faktorer som legat till grund för klassningen av kommunens olika livsmedelsanläggningar samt storleken på kommunens timtaxa.

De kostnader kommunen tagit med när avgifterna beräknats bör tydligt framgå av hemsidor och informationsmaterial.

2. Kommunernas avgifter bör ha en tydligare koppling till kommunens motprestation gentemot det enskilda företaget.

Det ska vara tydligt när, och för vad, företagen betalar en avgift. Beträffande livsmedelskontrollen bör denna huvudsakligen tas ut efter att kontroll genomförts på plats. Det bör också finnas en tydligare koppling till den arbetsinsats kommunen har för det enskilda företaget när avgifter beräknas/fastställs. Avgiften bör minskas, alternativt utgå, i de fall kontrollen på plats inte genomförs eller är mindre omfattande än planerat. Livsmedelskontrollen bör så långt som möjligt samordnas med annan kommunal tillsyn som omfattar företaget (livsmedelsanläggningen) ifråga.

3. Kommunerna bör löpande utvärdera vilka effekter deras tillämpning av regelverket får för företagen.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
1. Inledning	4
1.1 NNRs projekt om regeltillämpning på kommunal nivå	4
1.2 Bakgrund	5
1.3 Disposition	7
1.4 Metod	7
2. Resultat och analys	9
2.1 Klassning av livsmedel	10
2.2 Hur klassningen påverkas av eventuell branschcertifiering	12
2.3 Kostnader (avgifter) för livsmedelskontrollen	13
2.4 Kommunernas timtaxor för livsmedelskontroll	14
2.5 Kontrollbesökens frekvens	16
2.6 Samverkan med andra aktörer beträffande livsmedelskontroll	17
2.7 Hur överlämnas kontrollrapporten?	19
2.8 Kontroll i förhållande till information och dialog	20
3. Slutsatser och NNRs rekommendationer	22
Bilagor – Sammanställning av undersökningens frågor samt kommunernas svar	24
Bilaga 1 – NNRs frågor till kommunerna	25
Bilaga 2 – Kommunernas svar	26
Kommuner som avstått från att medverka i undersökningen	40
Näringslivets Regelnämnds, NNR, medlemmar	41

1 Inledning

Frågan om förändring och förbättring av regler som påverkar företagen är ofta uppe på den politiska agendan i samband med diskussioner om företagsklimatet. Enskilda företagare och näringslivsorganisationer lyfter ofta fram att olika regler och tillämpningar är kostnadsdrivande eller påverkar tillväxtförutsättningarna negativt.

Hur olika regelverk utformas har fått allt mer uppmärksamhet, såväl i Sverige som internationellt. Det finns sannolikt flera orsaker till det, men en viktig förklaring är att ökad globalisering medför att regelverken i olika länder i ökande grad jämförs med de som finns i omvärlden. Företagens konkurrenskraft bestäms utifrån vissa grundläggande faktorer som regelkostnader samt marknadens utbud och efterfrågan. En annan förklaring till den ökade uppmärksamheten kring regel tillämpning kan vara de att de stora skillnaderna på lokal nivå, exempelvis hur länsstyrelser och kommuner tillämpar reglerna, har uppmärksammats mer än tidigare.

Regeringen har initierat insatser för att förenkla för företagen på kommunal och regional nivå¹. Det har gjorts genom uppdrag till Tillväxtverket beträffande det kommunala arbetet och till länsstyrelsen i Kronobergs län vad avser länsstyrelsernas arbete. Båda uppdragen slutredovisades 2015. Kommunernas och landstingens egen organisation, Sveriges Kommuner och Landsting, bedriver ett eget arbete som tar sikte på att förbättra det kommunala företagsklimatet och förenkla för företagen. Exempel på detta är anordnandet av utbildningar för kommunerna² samt genomförandet av regelbundna undersökningar av den kommunala organisationens tillgänglighet och service till företagen³. På lokal nivå tar dessutom många enskilda kommuner egna initiativ för att förenkla för företagen, ett av dessa exempel är Tillväxt & Tillsyn. Detta projekt drivs av Rättviks kommun i samverkan med den ideella föreningen för Tillväxt & Tillsyn. Antalet kommuner som är medlemmar i föreningen ökar stadigt.

Det arbete som pågår på den lokala, regionala och nationella nivån är viktigt och bör fortsätta. NNR anser dock att konkreta åtgärder måste vidtas som förhindrar väsentligt skilda handläggningstider, divergerande rättstillämpning utifrån samma regelverk och tillsynsavgifter som inte har en klar koppling till en motprestation.

1.1 NNRs projekt om regeltillämpning på kommunal nivå

NNR beslöt i april 2010 att inleda ett projekt om regelförenkling på lokal nivå. Projektet fokuserade på handläggningstider, servicegarantier och avgifter vad beträffar tillstånd och tillsyn för områdena serveringstillstånd, miljöfarlig verksamhet och bygglov. Vidare omfattade projektet förekomsten av s.k. företagslotsar eller en väg in till kommunen. Huvudsyftet med projektet var att kommunerna skulle se över sin tillämpning av regler, praxis och service som styr tillsyn och avgiftsuttag av företagen. Detta med inriktning på att regeltillämpningen ska bli mer enhetlig, förutsägbar och effektiv samt mindre kostsam för företagen. 2012 beslutade NNR om en fortsättning på projektet och en ny undersökning genomfördes i oktober samma år. Den var delvis en uppföljning av 2010 års undersökning, men även en utvidgning och förändring av densamma. Nytt var då att området livsmedelskontroll lades till, företagslotsens funktioner undersöktes och att undersökningens frågor för området bygglov ändrades till följd av ny lagstiftning på området⁴. Denna undersökning från februari 2016 är delvis en uppföljning av de två tidigare undersökningarna, men utgör även en utvidgning och förändring av desamma. Nytt är att området offentlig upphandling har lagts till samt att undersökningens frågor för områdena företagslots, livsmedels-

1 Regeringsbeslut den 22 juni 2011, dnr N2011/4051/MK och dnr N2011/4050/MK

2 SKLs utbildning "Förenkla helt enkelt"

3 Insikt- en servicemätning av kommunernas myndighetsutövning

4 Ny plan- och bygglag (SFS 2010:900) trädde ikraft 2 maj 2011

kontroll, miljöfarlig verksamhet, serveringstillstånd och bygglov i vissa delar har utvidgats och anpassats till de dagsaktuella frågor som diskuteras.

Inom ramen för projektet presenteras sex delrapporter, en för varje område som projektet omfattar. Rapporterna bygger på undersökningen som genomfördes i februari 2016 och vände sig till kommunala tjänstemän med ansvar för tillstånd och tillsyn av serveringstillstånd, bygglov, miljöfarlig verksamhet och livsmedelskontroll. Undersökningen vände sig också till kommunernas enheter för upphandling och inköp med frågor om tillämpning, information, uppföljning och organisation vid offentlig upphandling. Vidare vände sig undersökningen också till de kommunala näringslivscheferna (eller motsvarande) vad beträffar frågan om företagslotsar/”en väg in” och deras roll. Kontaktuppgifter till kommunernas tjänstemän inhämtades från respektive kommuns hemsida samt direkt från kommunerna. Enkäterna föregicks av ett kontrollutskick för att säkerställa rätt kontaktuppgifter och att ingen kommun som önskat svara skulle gå miste om den möjligheten. Detta är den femte rapporten av sex uppföljande rapporter om regeltillämpning på kommunal nivå och handlar om kommunernas avgifter, kontroll och samverkan på livsmedelsområdet.

1.2 Bakgrund

Livsmedelskontrollens mål är att konsumenterna får säkra livsmedel, att de inte blir vilseledda och att informationen om livsmedlen är tillräcklig och enkel att förstå⁵. Livsmedelslagstiftningen är gemensam för EU och i Sverige är Livsmedelsverket den centrala myndigheten för landets livsmedelskontroll. Livsmedelsverket kontrollerar själv ett antal större livsmedelsanläggningar, såsom slakterier, stora mejerier och äggpackerier. Livsmedelsverket ska även granska den kontroll som utförs av kommunerna och kontrollera att länsstyrelsernas kontroll följer lagstiftningen.

Länsstyrelserna ansvarar för livsmedelskontroll av det som kallas ”primärproducenter”. Exempel på primärproducenter är enskilda jordbruk, fiskare och bärplockare. Länsstyrelserna ska kontrollera att kommunernas kontroll följer lagstiftningen.

Kommunerna ansvarar för att bedriva livsmedelskontroll hos butiker, restauranger och kommunala kök. Till hjälp för kommunerna i deras tillämpning av regelverket har Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, författat ett antal vägledningsdokument, s.k. cirkulär. Dessa cirkulär är dock inte bindande för kommunerna att följa. Livsmedelsverket tar också fram föreskrifter och vägledningar som kommunerna ska följa.

Kostnaderna för kommunala verksamheter och prestationer ska normalt täckas av den uttagna kommunalskatten. Kommunallagen fastslår dock att kommunerna får ta ut avgifter för tjänster och nyttigheter som de tillhandahåller⁶. För tjänster eller nyttigheter som kommunerna är skyldiga att tillhandahålla får de endast ta ut avgifter om det är särskilt föreskrivet. Så är fallet för bland annat livsmedelskontroll där kommunerna enligt gällande livsmedelslagstiftning måste finansiera sin kontroll via avgifter.

Skillnaden mellan skatt och avgift kan generellt sägas vara följande; Skatt går till kommunen utan direkt koppling till särskild motprestation, medan en avgift är förknippad med en direkt motprestation. Kommunen tar exempelvis ut förskoleavgift för att tillhandahålla förskoleplatser.

Man tar också ut en avgift för utförd kontroll av livsmedelsanläggningar.

5 Livsmedelsverkets webbplats www.slv.se om livsmedelskontroll

6 Kommunallagen (1991:900) 8 Kap. 3b §

För uttag av avgifter i kommunal verksamhet gäller som huvudregel självkostnadsprincipen⁷ och likställighetsprincipen⁸. Självkostnadsprincipen innebär att en kommun inte får ta ut avgifter till sådana belopp att de tillför kommunen en vinst. Principen avser kommunens *totala* avgiftsuttag för en verksamhet. Likställighetsprincipen innebär att alla kommunens medlemmar ska behandlas lika. För avgiftssättningen får detta till följd att lika avgift ska utgå för lika prestation.

Kommunernas avgiftsuttag för livsmedelskontrollen påverkas av två faktorer, dels kommunens timtaxa, vars storlek kommunen fastställer varje år, och dels kontrolltiden (antalet timmar) som kommunen bestämt att en viss typ av livsmedelsanläggning ska ha. Kontrolltiden multipliceras med kommunens timtaxa för att få fram den avgift som företaget (livsmedelsanläggningen) ska betala.

Kontrolltiden för olika livsmedelsanläggningar kan bestämmas utifrån ett klassningssystem framtaget av Livsmedelsverket. Kommunen värderar och klassar verksamheten utifrån olika riskfaktorer (såsom typ av verksamhet, produktionsstorlek och känsliga konsumentgrupper), informationsrelaterad kontroll (såsom spårbarhet, märkning och skyltning) samt vilken erfarenhet kommunen har haft av verksamheten (kontrollen) tidigare. Riskfaktorerna placeras in i en viss riskklass (klass 1-8) vilka motsvarar ett förutbestämt antal kontrolltimmar. Informationsrelaterad kontroll fungerar som ett timtillägg (kontrolltidstillägg) till riskklassen och kan variera mellan 0-8 timmar. Erfarenheten från tidigare kontroll delas in i tre klasser (A-C), vilka motsvaras av faktorerna 0,5, 1 och 1,5. Beroende på vilken erfarenhet anläggningen bedöms ha, multipliceras erfarenhetsklassens faktor med antalet kontrolltimmar från riskklassen och kontrolltidstillägget.

Exempelvis kan en butik hamna i riskklass 6, vilket motsvarar fyra kontrolltimmar och få ett kontrolltidstillägg om två timmar. Bedöms erfarenheten av kontrollen över tid vara god kan den hamna i erfarenhetsklass A, vilket innebär att butiken får en kontrolltid som motsvarar totalt tre timmar ($4+2 \cdot 0,5$). De tre kontrolltimmarna multipliceras därefter med kommunens timtaxa för att på så sätt beräkna kontrollavgiften.

Förutsättningarna för svenska företag som hanterar livsmedel påverkas i hög grad av hur kommunerna tillämpar regelverket inom området. Kommunens service och rådgivning samt nivån på skatter och avgifter har stor betydelse för företagets ekonomi och konkurrensförutsättningar. Likabehandling och lika förutsättningar för samtliga företag i hela landet ska vägas mot kommunernas egna förutsättningar och självbestämmande.

Det är mycket viktigt att kommunerna kontrollerar efterlevnaden av livsmedelslagstiftningen men det är också viktigt att kommunerna fullt ut lever upp till Förvaltningslagens § 4 och § 7 som handlar om myndigheternas serviceskyldighet samt om enkel, snabb och billig handläggning. Staten tar regelbundna initiativ för att företagarna ska uppleva att regelkrånglet minskar. Regeringen har ett mål om mer ändamålsenliga regler och en bättre service. Enskilda kommuner och flera statliga myndigheter har tidigare genomfört omfattande utvecklingsprocesser, där de vittnar om att detta har gett positiva resultat i form av "kundnöjdhet" samtidigt som resultatet i form av risk eller skattemedel inte har försämrats. Dessa processer visar att det finns stora vinster att göra för såväl offentliga som privata aktörer, och för skattebetalarna, i att myndighetsutövare förändrar - och kundanpassar - sin verksamhet. Denna undersökning är en del i den här processen, som vill möjliggöra för kommuner att jämföra sig med andra och att utveckla sin verksamhet. En sådan utveckling är till nytta för alla.

Statskontoret har under 2015 på uppdrag av regeringen genomfört en översyn av avgiftsfinansieringen för livsmedelskontrollen där de konstaterar att den nuvarande avgiftsmodellen brister både i begriplighet och legitimitet. Statskontoret pekar i sin rapport på att det finns stora varia-

7 Kommunallagen (1991:100) 8 Kap 3c §

8 Kommunallagen (1991:100) 2 Kap 2 §

tioner mellan de kommunala kontrollmyndigheterna när det gäller nivån på timtaxan för kontrollen. De konstaterar också att det finns variationer i hur kommunerna arbetar med riskklassningen av livsmedelsföretag och att detta påverkar företagens möjligheter att konkurrera på lika villkor. "Ett övergripande mål för livsmedelskontrollen är att företagen har tilltro till kontrollen. Ett betydande problem med modellen med förhandsbetalning är att den brister i legitimitet hos livsmedelsföretagarna. Detta påverkar i sin tur deras tilltro till kontrollen som sådan. Statskontorets bestämda uppfattning är att en modell med efterhandsbetalning är att föredra"⁹. De förordar även kommunal samverkan som ett viktigt instrument för att minska omotiverade variationer mellan kommunerna, både när det gäller kontroll, avgifternas storlek och antalet utförda kontroller.

Att kommunernas tillämpning av regelverken är viktigt bekräftas också av de svar företagen har lämnat i en SKOP-undersökning¹⁰ som NNR låtit göra. Enligt undersökningen upplever bl.a. 30 procent av företagarna att tillämpningen av exempelvis livsmedelslagstiftningen (specifika branschregler), utgör stora hinder för tillväxten i företagen.

Mot bakgrund av detta fann NNR och dess medlemsorganisationer därför det intressant och viktigt att fortsätta undersöka hur förhållandena och variationerna ser ut mellan kommunerna beträffande livsmedelskontrollen samt följa upp NNRs undersökningar från åren 2010 och 2012. Resultatet redogörs för i denna rapport.

1.3 Disposition

I metodavsnittet 1.4 redogörs för hur undersökningen utformats och genomförts. Detta följs av en resultat- och analysdel i kapitel två. I kapitel tre redogörs för NNRs slutsatser följt av rekommendationer till kommunerna med anledning av resultaten. I bilagorna återfinns undersökningens frågor till kommunerna samt en detaljerad redovisning av hur varje kommun har svarat.

1.4 Metod

NNRs undersökning är en totalundersökning och genomfördes i februari 2016. Den utformades som en webbenkät och sändes via e-post till samtliga kommuners livsmedelschefer/inspektörer eller motsvarande (290 stycken), ansvariga för kommunens livsmedelskontroll. Webbenkäten föregicks av en förberedande "kontaktenkät" till kommunerna där de ombads bekräfta eller ange rätt kontaktperson.

Frågorna till webbenkäten har tagits fram av NNR i dialog med företagare och experter och granskats ur ett metod- och surveyperspektiv av Statistiska Centralbyrån (SCB). Frågorna har även testats på ett antal kommuner innan de färdigställdes. Enkäten innehöll, förutom allmänna frågor om kontaktuppgifter, nio frågor. Frågorna återfinns i bilaga 1. Det gavs även möjlighet att lämna skriftliga kommentarer till samtliga frågor. Många kommuner har i stor utsträckning utnyttjat denna möjlighet.

För att kunna jämföra kommunerna med varandra valde NNR att ta fram en exempelbutik utifrån vilken frågorna om kommunernas livsmedelskontroll ställdes. Butiksexemplet formulerades enligt nedan.

9 Statskontoret, Avgifter i livsmedelskontrollen. Förslag på en mer effektiv avgiftsfinansiering (2015:17)

10 Länk till SKOP-undersökningen från december 2015 finns på NNRs hemsida med adress <http://www.nnr.se/nyheter/arkiv/pressmeddelande-svenska-foretagare-regelkranglet-har-okat1.html>

Frågorna 1-4 avser en livsmedelsbutik med 45 anställda (ca 30 årsarbetskrafter). Det motsvarar 1-2 årsarbetskrafter som hanterar öppna livsmedel. Butiken paketerar fisk och skaldjur. Butiken grillar, nedkyler, packar och varmhåller kyckling men saknar manuell betjäning. Butiken har försäljning av färdigmat och sallad i lösvikt där kunden tar själv. Butiken hanterar frysvaror. Butiken jäser och bakar halvfärdiga produkter samt bakar frysta degämnar. Butiken är nystartad. Butiken är certifierad enligt Svensk standard för livsmedelshantering i butik, fastställd av Svensk Dagligvaruhandel.

<http://www.svenskdagligvaruhandel.se/svensk-standard-for-livsmedelshantering-i-butik>

Följande förklarande text angavs: Om en livsmedelsbutik med 30 årsarbetskrafter inte finns inom kommunen, gör en teoretisk uppskattning och besvara frågorna som om en sådan livsmedelsbutik hade funnits.

Butiksexemplet är hämtat från en verklig butik. Ytterligare fakta om butiken hade kunnat läggas till men NNR bedömer trots detta att svaren ger en rättvisande bild, då samtliga kommuner utgått från exakt samma förutsättningar när de har gjort sina bedömningar.

NNR har jämfört resultaten från undersökningen år 2012 med denna undersökning. Det butiks-exempel som har använts har näst intill samma formulering. Vid den aktuella undersökningen år 2016 har tillägget ” Butiken är nystartad. Butiken är certifierad enligt Svensk standard för livsmedelshantering i butik, fastställd av Svensk Dagligvaruhandel.” gjorts, jämfört med butiks-exemplet vid undersökningen år 2012. Trots dessa tillägg bedömer NNR att resultaten är jämförbara, dels därför att den nämnda certifieringen av 97 procent av kommunerna inte har bedömts påverka riskbedömningen och dels därför att 99 procent av kommunerna, vid båda undersökningarna, har placerat exempelbutiken i erfarenhetsklass B, normalläget för en nystartad verksamhet.

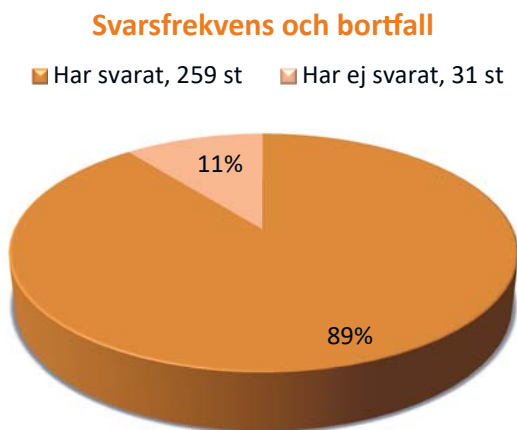
Svaren sammanställdes elektroniskt av företaget Analyzer som även konstruerat och designat själva webbenkäten. För resultatsammanställning och analys stod NNR i samråd med företagare och experter. I enstaka fall har även uppföljning av svaren skett med den svarande kommunen.

2 Resultat och analys

Nedan redogörs för resultatet av de frågor NNR ställt till kommunerna om deras risk- och erfarenhetsklassning av livsmedelsverksamheter, vilka avgifter de tar ut för livsmedelskontrollen, hur ofta tillsyn sker och i vilken utsträckning kommunerna samverkar med andra aktörer beträffande livsmedelskontrollen. Frågorna avsåg ett specifikt butiksexempel (se avsnitt 1.4 Metod). Mottagare av frågorna var livsmedelsinspektörer eller chefer inom berörd förvaltning på kommunerna.

Andelen kommuner som svarat respektive inte svarat på NNRs undersökning fördelar sig enligt diagrammet nedan:

89 procent av kommunerna (259 stycken) valde att besvara NNRs undersökning medan 11 procent (31 kommuner) valde att avstå. Detta är en mycket god svarsfrekvens och en avsevärd ökning jämfört med föregående undersökning.

De 31 kommuner som valde att avstå är relativt jämnt fördelade på de olika kommungrupperna¹¹ och på länen. En del kommuner som besvarat undersökningen har inte besvarat alla frågor, vilket innebär att bortfallet för enskilda frågor kan vara större än bortfallet för undersökningen i sin helhet. NNR bedömer inte att bortfallet har påverkar undersökningens resultat i någon riktning.

¹¹ Enligt SKL:s indelning i kommungrupper, se <http://skl.se/tjanster/kommunerlandsting/faktakommunerochlandsting/kommungruppsindelning.2051.html>

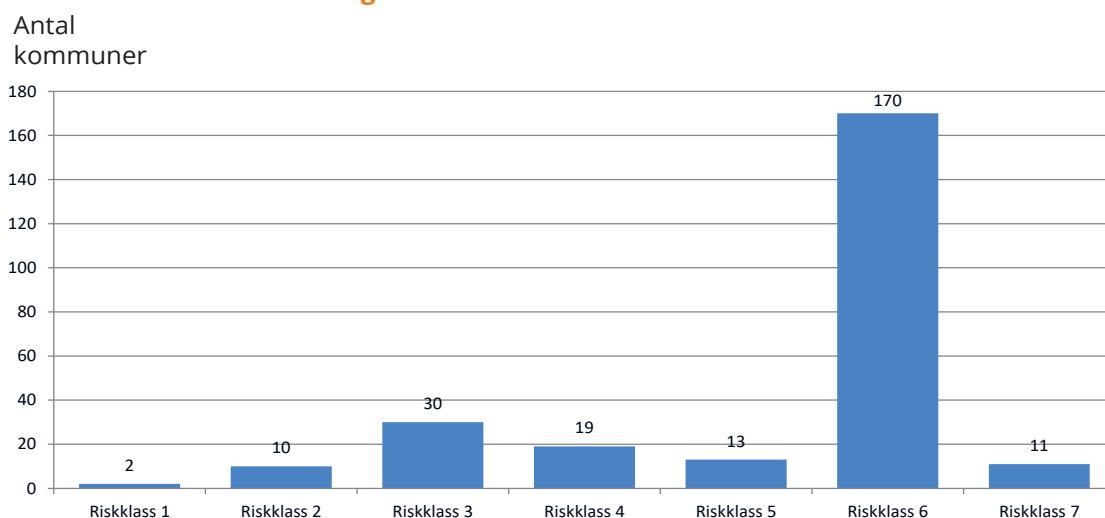

2.1 Klassning av livsmedel

NNR frågade: "I vilken riskklass och erfarenhetsklass samt vilket informationstillägg skulle vårt butiksexempel placeras inom som nystartat?"

Fyra kommuner som deltagit i NNRs undersökning avstod från att besvara frågan om klassning av butiksexemplet, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 12 procent (35 kommuner). 255 kommuner har besvarat frågan.

Fördelning av kommunerna bedömda riskklasser

Svaren visar att en majoritet av de svarande kommunerna, 67 procent, placerar NNRs butiksexempel i riskklass 6, medan knappt 30 procent placerar butiken i någon av riskklasserna 1-5. Detta innebär i praktiken att majoriteten av kommunerna, utifrån Livsmedelsverkets riktlinjer om riskklassificering¹², gjort bedömningen att NNRs butiksexempel ska ha en kontrolltid motsvarande fyra timmar, avseende de riskfaktorer som butiken i sin verksamhet ställs inför. För de kommuner som placerat livsmedelsbutiken i riskklasserna 1-5 innebär det för butikens del att kontrolltiden hos dem vad avser risk kommer att variera mellan sex och 26 timmar. Det är tolv kommuner som valt att placera butiken i de högsta riskklasserna, 2 och 1, vilka motsvarar 20 resp 26 kontrolltimmar. Kommunerna har i denna enkät bedömt riskklassning på ungefär samma sätt som i den förra enkäten år 2012.

Ett tiotal kommuner uppger att de hade behövt mer information för att kunna göra en säker riskklassning. De skriver att de därmed haft svårt att bedöma butiksexemplet's uppgifter om produktionens storlek samt hur verksamheten förhåller sig till känsliga konsumentgrupper, vilka är de två andra parametrarna för att bestämma riskklassningen. De har ändå gjort en riskklassning, men då med reservation för att de skulle behöva kontakta butiken för att inhämta mer fakta, alternativt att man sätter en preliminär riskklassning som sedan kalibreras efter den första genomförda tillsynen. Flera kommuner har påpekat att antalet medarbetare som hanterar "öppna livsmedel" verkar vara för lågt i relation till verksamheten.

En kommun som hade angett ett högt antal kontrolltimmar gav följande representativa kommentar till denna fråga: "Denna riskklassning har skett med hjälp av riskmodulen. Kontrollmyndigheten gör alltid en bedömning på plats av den aktuella verksamhetens kontrollbehov, om det är tillräckligt eller om det ska minska eller öka."

¹² Den högsta riskklassen är 1 och den lägsta är 8. Riskklass 1 motsvarar en kontrolltid på 26 timmar och riskklass 8 en kontrolltid på 1 timme.

När det gäller den informationsrelaterade kontrollen (såsom spårbarhet, märkning och skyltning) har 66 procent av kommunerna angivit att informationstillägget (kontrolltidstillägget) för NNRs exempelbutik blir två timmar medan 14 procent har angivit en timme. Skillnaden mellan dessa grupper förklaras till stor del av att det inte framgår av exemplet om butiken har egen märkning. Om butiken inte utför märkningen själv kan kommunerna, enligt Livsmedelsverkets riktlinjer, välja ett lägre informationstillägg.

Fjorton procent av kommunerna uppgav ett informationstillägg om minst sex timmar medan fem kommuner inte har uppgivit om de använder sig av informationstillägg. De ca 40 kommuner som har angivit ett högt informationstillägg, mellan fyra och åtta timmar, är till stor del också samma kommuner som placerat NNRs butiksexempel i de högsta riskklasserna (1-4). Den stora skillnaden här jämfört med undersökningen år 2012 är att betydligt fler kommuner denna gång har angivit ett *högt* informationstillägg, 16 procent jämfört med 6 procent år 2012. En möjlig förklaring till detta är att informationsförordningen implementerats sedan undersökningen år 2012.

Nästan alla kommuner (alla utom tre) svarade att de placerar NNRs exempelbutik i erfarenhetsklass B. Detta innebär att det sammanlagda antalet kontrolltimmar från erfarenhetsklassen och informationstillägget ska multipliceras med faktor 1 (innan man multiplicerar kontrolltimmarna med kommunens timtaxa). Enligt Livsmedelsverkets riktlinjer ska nya livsmedelsanläggningar placeras i denna erfarenhetsklass. Det kan betraktas som ett normalläge. Svaren från kommunerna på den här punkten var i det närmaste identiska vid enkäten år 2012.

Kommunernas klassning, informationstillägg och erfarenhetstillägg för NNRs butiksexempel översätts till hur många kontrolltimmar som kommunerna ska genomföra - och ta betalt för - gentemot butiken. Antalet kontrolltimmar varierar då mellan tre timmar i Göteborgs stad till 28 timmar i ett antal olika kommuner. Detta innebär en skillnad på hela 25 timmar, vilket motsvarar drygt tre arbetsdagar. Majoriteten, två tredjedelar av de svarande kommunerna, har dock en kontrolltid på fem till sex timmar. Sju procent ligger på sju till elva timmar, medan hela 23 procent har en hög sammanlagd kontrolltid (mellan 12 och 28 timmar). Resultatet är på de flesta punkter i nivå med enkäten från år 2012, men det är betydligt fler av kommunerna som har angivit en hög sammanlagd kontrolltid, 23 procent jämfört med 13 procent år 2012.

Även om detta är ett något kortfattat exempel (dock med verklighetsbakgrund) anser NNR att det är anmärkningsvärt att skillnaden i kontrolltid mellan två kommuner kan variera med 25 timmar för samma butik. Det innebär att den årliga kontrollavgiften kommer att påverkas kraftigt av vilken kommun butiken ligger i. Det bör i dessa fall studeras mer i detalj vad som är orsaken till den stora variationen. En möjlig orsak kan vara hur vissa kommuner/inspektörer tolkar vad själva kontrollen ska bestå i. Ska det exempelvis vara en kontroll av varje ingående detalj eller moment, eller mer utav en systemkontroll?

Det är svårt att peka på enkla och tydliga samband, till exempel mellan kommunernas storlek (invånarantal) och hur de klassar vårt butiksexempel. Det går alltså inte exempelvis att fastställa att små kommuner, stora kommuner, kommuner från ett visst geografiskt område, eller av en speciell kommuntyp risk-klassar på ett avvikande sätt.

Något vi ser som positivt är att majoriteten av kommunerna gör en likartad bedömning av NNRs butiksexempel utifrån det klassningssystem som finns och sålunda även ger butiken en likartad kontrolltid. Det som för denna majoritet av kommuner blir viktigare för butikernas verksamhet och avgift, är storleken på kommunernas timtaxa och om kommunerna faktiskt genomför den kontroll de tar betalt för.

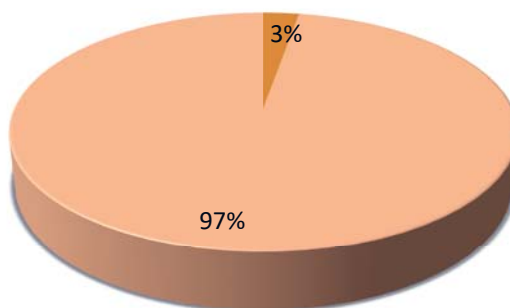
2.2 Hur klassningen påverkas av eventuell branschcertifiering

NNR frågade: ”Har vårt butiksexempels certifiering enligt Svensk standard för livsmedelshantering i butik vägts in och påverkat riskbedömningen och därmed riskklassen?”

Fem kommuner som deltagit i NNRs undersökning avstod från att besvara frågan om klassningen har påverkats av branschcertifiering, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 12 procent (36 kommuner). Av de 254 kommuner som har svarat uppger 247 att butikens certifiering inte skulle ha påverkat riskbedömningen.

Har certifieringen påverkat riskbedömningen?

■ Svarat Ja, 7 st ■ Svarat Nej, 247 st

En överväldigande majoritet svarar alltså att certifieringen inte påverkar deras riskbedömning. Av de fria kommentarerna kan man utläsa att kommunerna ser positivt på att butiken är certifierad, men att de gör en fristående bedömning som visar om butiken sköter sig som den borde. Flera uttrycker det som att certifieringen dock borde vara en god hjälp för butiken i deras säkerhetsarbete.

En typisk kommentarer till denna fråga var: ”Enligt Livsmedelsverkets rekommendationer ska en nystartad verksamhet alltid inplaceras i erfarenhetsklass B. En certifiering är naturligtvis bra, men våra erfarenheter är att det finns certifierade verksamheter som fungerar både bra och mindre bra liksom ocertifierade som fungerar bra och mindre bra. Certifiering är i grunden bra, men det är hur det tillämpas som avgör hur erfarenhetsklassningen tillämpas.”

NNR menar att resultaten från frågan skulle ha sett annorlunda ut om kommunerna hade haft mer kunskap om vad butikscertifieringen, Svensk standard för livsmedelshantering i butik, innebär och om revisorernas kompetens. Eftersom det handlar om en tredjepartscertifiering finns det tydliga krav på kompetens, revisionsteknik m.m. samt krav på regelbundna kalibreringsmöten.

NNR anser att det vore intressant att undersöka om man kunde skapa en ökad synergi mellan den process som föregår certifieringen med därpå följande revision och den kontroll som kommunerna utövar. Om man i de två processerna kontrollerar samma saker och bedömnarna har likvärdig kompetens borde det logiskt sett kunna finnas utrymme för en ökad samordning och möjlighet att undvika dubbla revisioner/kostnader, eller en del av dessa.

2.3 Kostnader (avgifter) för livsmedelskontrollen

NNR frågade: "Hur stor årlig kontrollavgift, inklusive fasta och rörliga avgifter, betalar vårt butiks-exempel?"

Sex kommuner avstod från att besvara frågan, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 13 procent (37 kommuner). 253 kommuner har besvarat frågan.

Svaren visar på mycket kraftiga skillnader mellan kommunernas kontrollavgifter beräknat på det aktuella butiksexemplet. De kommuner som var billigast, Rättvik, Göteborg och Haparanda, bedömde 2 600 – 3 330 kr i årlig kontrollavgift medan den dyraste kommunen som medverkade i undersökningen uppgav en årlig avgift på drygt 28 000 kr, en skillnad däremellan på ca 25 000 kr.

Flera kommuner har sedan den förra enkäten förändrat hur de tar betalt för kontroll av livsmedel. Rättvik, som också är den kommun som uppger lägst avgift för butiksexemplet, ändrade sin taxa år 2013. Kommunen tar numera ut en årlig avgift på 1000 kr. Utöver det tar kommunen betalt för den faktiska tid man lägger ner på förarbete, kontroll på plats och efterarbete. Som kommentar till den avgift man har bedömt skriver Rättvik: "De stora butikskedjorna har i allmänhet god kontroll genom de interna revisioner de genomför, eller genom Svensk Standard för livsmedelshantering i butik. Det gör att vår kontroll tar kort tid och butiken får en låg avgift." Rättvik var länge ensam om denna konstruktion av taxan, men den 1 januari 2016 införde även Gotland samma sätt att debitera. Nedan listas de kommuner som i enkäten uppgivit lägst kontrollavgift för vår exempelbutik.

Kommuner med lägst kontrollavgift

Rättvik	2 570 kr	Tanum	4 000 kr
Göteborg	3 300 kr	Mönsterås	4 000 kr
Haparanda	3 330 kr	Hallstahammar	4 200 kr
Lund	3 800 kr	Eksjö	4 250 kr
Högsby	3 900 kr	Gnosjö	4 250 kr
Skinnskatteberg	4 000 kr		

Vi har också jämfört den avgift kommunerna beräknade för butiksexemplet år 2012 med den beräknade avgiften år 2016. Med undantag för tillfogad information om att butiksexemplet är nystartat och certifierat enligt en standard var exemplet samma vid de båda tillfällena. 201 kommuner har besvarat frågan vid båda tillfällena. 145 kommuner (72 procent) har höjt den bedömda avgiften, 16 kommuner (8 procent) har bedömt en oförändrad avgift, medan 40 kommuner (20 procent) har bedömt en lägre avgift. Den kommun som höjde den bedömda avgiften mest mellan gångerna höjde med ca 23 000 kr och det var 19 kommuner som höjde med mer än 10 000 kr. Det var 5 kommuner som sänkte avgiften med mer än 10 000 kr och den kommun som sänkte mest gick ned med ca 17 000 kr.

Som ovan under avsnitt 1.4 har redovisats bedöms inte förändringen av exemplet ha påverkat jämförbarheten av undersökningarna. Med en genomsnittlig ökning av timtaxan på 17 procent sedan undersökningen år 2012 (se avsnitt 2.4 nedan), måste i föregående stycke redovisade förändringar betraktas som anmärkningsvärt stora.

En kommentar till denna fråga visar att flera kommuner gör rimlighetsbedömningar av den framräknade tidsåtgången: "Kontrolltiden enligt riskklassningsmodulen blir 16 kontrolltimmar där 6 timmar är kontrolltidstillägg. Vi har justerat ner tiden med 3 timmar så att anläggningen istället har 13 kontrolltimmar vilket vi bedömer är mer rimligt".

Undersökningen visar ett tydligt samband mellan kontrollavgifternas storlek och klassningen av butiken. Avgifterna blir av naturliga skäl höga för de kommuner som klassat NNR:s butiksexempel i riskklasserna 1-4. Dessa kommuner har oftast också angivit ett högt informationstillägg.

Det är även här svårt att peka på tydliga samband mellan olika kommungrupper och enkätsvaren. NNR ser dock ett mönster i hur nivån på kontrollavgiften varierar mellan olika län, där Örebro och Gotlands län ligger lägst med drygt 5 000 kr för butiksexemplet och Jämtland och Södermanland ligger högst med ca 11 000 kr. Nivån på kontrollavgiften är alltså mer än dubbelt så hög i dessa län, jämfört med de län som ligger lägst. De flesta län uppvisar en relativt samlad "prisbild".

Konsumentprisindex (KPI) har mellan den förra enkäten och den nuvarande varit i stort sett oförändrat. Lönerna har mellan år 2012 och år 2015 stigit med 7-8 procent¹³. Samtidigt har genomsnittet för den av kommunerna bedömda avgiften för exempelbutikens stigit med ca 30 procent. Avgiftsnivån har således stigit betydligt snabbare än såväl KPI som lönerna.

Som tidigare nämnts i rapportens avsnitt 2.2 om klassning vid livsmedelskontroll, har klassningen en avgörande betydelse för hur mycket en livsmedelsbutik får betala i kronor och tid för kommunens livsmedelskontroll. I detta sammanhang bör också nämnas att avgifterna skulle kunna variera ännu mer beroende på vilken erfarenhet de enskilda kommunerna bedömer att butiken har över tid. Flertalet kommuner gör en likartad bedömning. NNR anser dock ändå att den femtedel av kommunerna som klassar butikerna betydligt högre än övriga bör överväga och motivera detta, då priset och omfattningen av deras kontroll får stora konsekvenser för de enskilda butikerna och för företagsklimatet.

2.4 Kommunernas timtaxor för livsmedelskontroll

NNR frågade: "Vad är kommunens timtaxa för livsmedelskontrollen?"

Två kommuner avstod från att besvara frågan, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 11 procent (33 kommuner). 257 kommuner valde att besvara frågan.

Kommunernas timtaxor varierar något mindre än vid den förra enkäten, men det är fortfarande stora skillnader. De kommuner som redovisade lägst timtaxa, Hallstahammar och Emmaboda, tog ut 700 respektive 710 kronor per timme medan den dyraste kommunen som medverkade i undersökningen hade en taxa på 1 319 kronor per timme, en skillnad däremellan på 619 kronor. Vid den förra enkäten år 2012 var dock skillnaden ännu större, 752 kronor, vilket innebär att spridningen har minskat. Medianvärdet för de svarande kommunerna ligger i denna mätning på 996 kronor per timme, vilket ska jämföras med den förra mätningen då motsvarande värde var 850 kronor per timme. Nedan listas de kommuner som uppgivit att de har lägst timtaxa för livsmedelskontrollen.

Kommuner med lägst timtaxa

Hallstahammar	700 kr	Ödeshög	750 kr
Emmaboda	710 kr	Tranås	757 kr
Ydre	745 kr	Kumla	770 kr
Värnamo	750 kr	Högsby	780 kr
Skurup	750 kr	Rättvik	785 kr

Även om riskklassningen har störst betydelse för vilken kontrolltid och därmed avgift som kommunen tar ut för livsmedelskontrollen, så har timtaxan också stor påverkan. Om klassningen är likartad för likartade verksamheter, vilket den bör vara, växer också timtaxans påverkan.

Den vanligaste klassningen som de svarande kommunerna angav för NNRs butiksexempel var riskklass 6, informationstillägg 2 samt erfarenhetsklass B. Det innebär en kontrolltid på sex timmar. Om man multiplicerar denna kontrolltid med den lägsta respektive högsta angivna timtaxan, blir skillnaden 3 700 kronor.

13 Källa Unionen, http://www.unionen.se/sites/default/files/loneutveckling_2001_2015.pdf

De kommuner som har angett ett stort antal kontrolltimmar för NNRs butiksexempel har i regel lägre timtaxa än de kommuner som har angett få kontrolltimmar (i genomsnitt 100 kronor lägre). Vad detta samband beror på går inte att utläsa av resultatet, men bör undersökas närmare.

Precis som med kommunernas klassning (och därmed kontrollavgiften) är det svårt att se några tydliga samband mellan kommuner som har hög respektive låg timtaxa. Variationerna är tämligen kraftiga både mellan befolkningsmässigt, geografiskt och strukturellt lika kommuner (kommungrupper). Det finns dock en tendens till att speciellt "Storstäder" (Stockholm, Göteborg och Malmö), men även "Förortskommuner tillorstäder" och "Större städer" har en högre timtaxa än kommuner med färre invånare och glesbygdskommuner. Medianvärdet för timtaxan blandorstäder ligger till exempel på hela 1 225 kronor/timme, medan den för till exempel glesbygdskommuner ligger på 984 kronor/timme. Å ena sidan är detta logiskt då såväl lokalkostnader som löner ofta ligger på en högre nivå i större städer. Å andra sidan borde det kunna vara lättare att skapa en rationell och effektiv organisation i större förvaltningar, vilket kan sänka kostnaden.

Som nämdes tidigare har Konsumentprisindex varit i stort sett oförändrat åren 2012-2015, medan lönerna har stigit med 7-8 procent. Den genomsnittliga timtaxan (medianvärde) har dock stigit med hela 17 procent, vilket är mer än dubbelt så mycket som löneökningen. Löner utgör i och för sig den största delen av kostnaderna på ett miljökontor, men ökningen är ändå anmärkningsvärd.

NNR avstår från att lämna några rekommendationer om timtaxans storlek. Däremot anser inte NNR att det är rimligt med en sådan stor spridning mellan kommunerna som det är idag, varken ur ett nationellt eller lokalt perspektiv. Kommunernas motprestation blir svår att härleda, mot bakgrund av att timtaxan och klassningen skiljer sig åt så mycket. Dessutom har timtaxorna ökat mer än dubbelt så mycket som lönekostnaderna och under en period då konsumentprisindex har legat stilla.

NNR efterlyser en diskussion om hur taxan ska beräknas. Det bör enligt NNR finnas ett tydligare samband mellan hur timtaxan beräknas och kommunens arbetsinsats (kostnader) gentemot företaget, än vad som verkar vara fallet i nuläget. Detta överensstämmer också med Statskontorets utredning¹⁴ där man konstaterade att "modellen inte är transparent och att det därmed blir svårt för kontrollmyndigheten att förklara för livsmedelsföretagaren varför avgiften blev som den blev". Här har SKL en viktig funktion att fylla.

14 Statskontoret, Avgifter i livsmedelskontrollen. Förslag på en mer effektiv avgiftsfinansiering (2015:17)

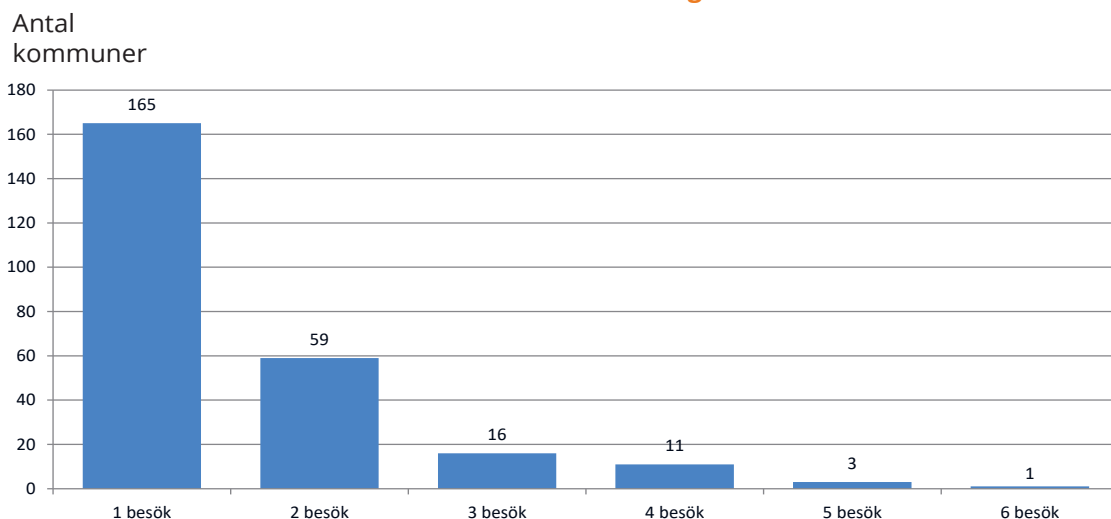

2.5 Kontrollbesökens frekvens

NNR frågade: "Hur ofta sker ordinarie planerad kontroll på plats för vårt butiksexempel?"
Svarsalternativen var: "Årligen/Vartannat år/Vart tredje år/Annat"

Fyra kommuner avstod från att besvara denna fråga, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 12 procent (35 kommuner). 255 kommuner har besvarat frågan.

Antal kontrollbesök årligen

65 procent av de svarande kommunerna valde svarsalternativet "Årligen", utan någon vidare kommentar. Övriga kommuner valde "Årligen" eller "Annat" som svarsalternativ och specificerade i kommentaren hur ofta de skulle göra kontrollbesök. Ingen kommun har svarat Vartannat år eller Vart tredje år. En analys av kommunernas kommentarer till frågan visar att 23 procent av samtliga svarande kommuner skulle göra ca 2 besök per år. Vissa kommuner (6 procent) anger i sina kommentarer att de skulle göra mellan 4 och 6 besök per år. Med en kontrolltid på upp emot 25 timmar är detta inte så konstigt. För att kunna realisera den kontrolltiden krävs många besök.

NNR noterar att flera av de kommuner som har angett en total kontrolltid på 20-28 timmar har valt svarsalternativet "Årligen", trots att det rimligen bör krävas många besök för att genomföra en kontroll av den omfattningen. Många av kommunerna för i kommentarerna ett resonemang om frekvensen på kontrollbesök, där en vanlig kommentar är att de inledningsvis (det första året) skulle behöva göra fler besök för att sedan minska frekvensen.

Några av kommunerna uppger att de skulle välja att fördela ut tiden på ett antal besök, som då istället blir kortare och där man fokuserar på olika faktorer vid olika besök. Vi kan dock konstatera att bedömningarna, i likhet med enkäten år 2012, fortfarande skiljer sig åt kraftigt mellan kommunerna. Ett citat från kommentarerna är: "Flera gånger per år, minst 3 besök behövs för att verksamheten ska få ut all den kontrolltid de betalar för". NNR menar att detta argument känns lite bakvänt, då skälet i så fall borde vara att det krävs minst tre besök för att säkerställa att livsmedelssäkerheten är tillfredställande, inte för att komma upp i ett visst antal kontrolltimmar.

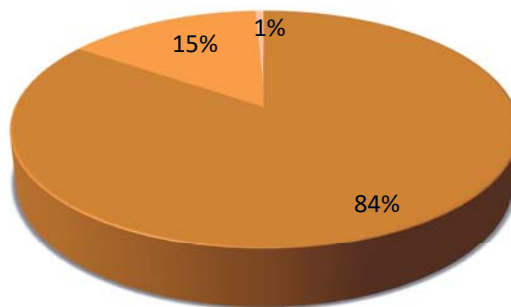

2.6 Samverkan med andra aktörer beträffande livsmedelskontroll

NNR frågade: "Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörerna i kommunen?" Följande förklarande text angavs: "Med kalibreringsmöte avses också samordningsmöte, samsynsmöte och avstämningsmöte."

Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörerna i kommunen?

■ Svarat Ja, 219 st ■ Svarat Nej, 38 st ■ Svarat Vet ej, 2 st

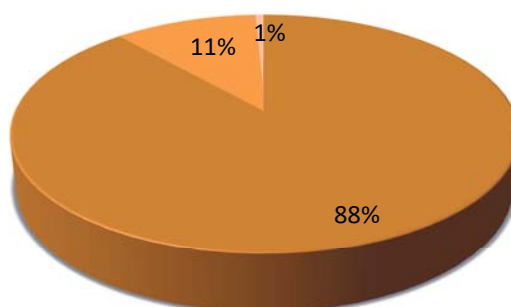

En stor majoritet av kommunerna, 84 procent, har avstämningsmöten internt eller med andra ansvariga aktörer för livsmedelskontrollen i kommunen.

NNR frågade också: "Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörer från flera olika kommuner i regionen?"

Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörer från flera olika kommuner i regionen?

■ Svarat Ja, 229 st ■ Svarat Nej, 28 st ■ Svarat Vet ej, 2 st

En stor majoritet, 88 procent, av de svarade kommunerna har samordningsmöten med flera kommuner i regionen.

Samtliga kommuner besvarade båda frågorna i detta stycke, vilket innebär att det totala bortfallet på frågorna blev 11 procent (32 kommuner). 259 kommuner har alltså besvarat frågorna i detta stycke.

De kommuner som anger att de inte har någon samordning med övriga livsmedelsinspektörer inom kommunen är oftast små kommuner där det bara finns en inspektör.

Beträffande samordningsmöten med andra kommuner i regionen visar svaren att det verkar finnas en samordning på läns- eller regionnivå i de flesta län. Den minoritet som har svarat att de inte deltar i samordningsmöten med andra kommuner är tämligen spridd över samtliga län, vilket tyder på att de kommuner som har svarat detta antingen inte vet om att det förekommer sådana, eller har uppfattat frågan på ett annat sätt än de andra kommunerna. Flera kommuner har i kommentarer angivit att man deltar i regionala samordningsmöten, men att innehållet i dem varierar och att man vid mötena inte gör någon renodlad "kalibrering" av sina verksamheter.

NNR ser det som positivt att det hålls samordningsmöten inom och mellan kommunerna. Där- emot pekar kommunernas kommentarer även denna gång på att det finns utvecklingsmöjligheter gällande samordning och samsyn mellan kommunerna och de statliga aktörerna på livsmedels- området. En åtgärd som NNR tog upp i rapporten från undersökningen år 2012 var att man i högre grad kunde diskutera samsyn och tillämpning av regelverket kring livsmedelskontrollen vid de återkommande länsträffarna.

Kommuner med en eller ett fåtal inspektörer borde enligt NNR överväga att samarbeta med andra kommuner, för att på så sätt stärka samordningen och utöka erfarenhetsutbytet. Som nämndes inledningsvis förekommer detta redan på flera håll. En sådan samordning förordades även av Statskontoret i deras rapport samt av Livsmedelsverket i en rapport till regeringen daterad 2016-09-26¹⁵.

NNR anser att kommunerna också, så långt som möjligt, bör samordna sin livsmedelskontroll med andra tillsynsområden. I NNRs rapporter från undersökningen år 2012 om "Serveringstillstånd" och "Miljöfarlig verksamhet"¹⁶ framkommer att en dryg femtedel av kommunerna samordnade livsmedelskontrollen med tillsynen inom serveringstillstånd respektive miljöfarlig verksamhet. Andra möjliga områden att samordna livsmedelskontrollen, förutom med serveringstillstånd och miljöfarlig verksamhet, är tillsyn över läkemedel och tobak.

15 <http://www.livsmedelsverket.se/om-oss/press/nyheter/pressmeddelanden/en-okad-samverkan-mellan-kommuner-ett-av-flera-forslag-i-ny-rapport-till-regeringen-om-livsmedelskontrollen>

16 Serveringstillstånd- handläggningstider, servicegarantier, avgifter och tillsyn 2013; Miljöfarlig verksamhet- avgifter och tillsyn 2013

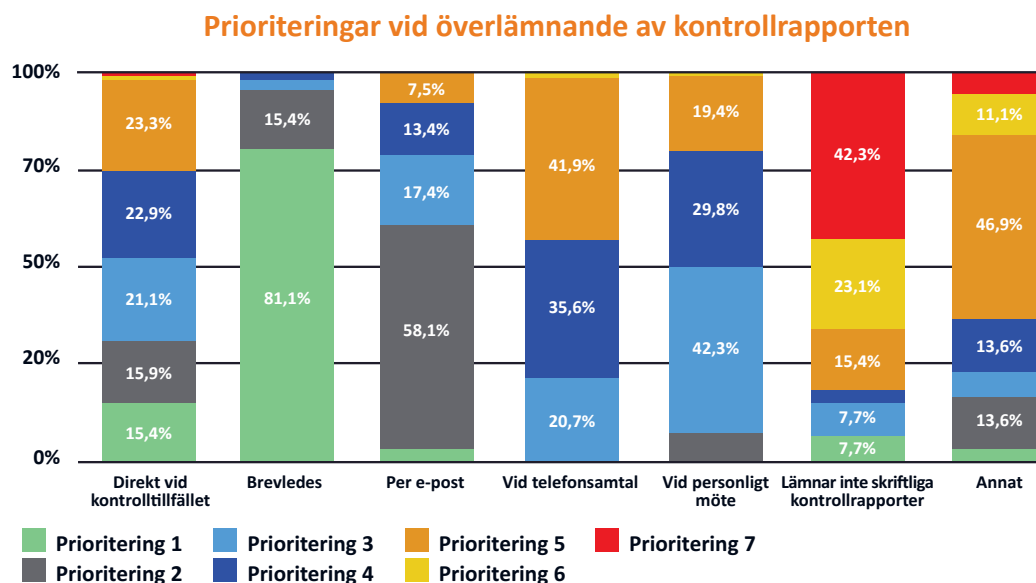

2.7 Hur överlämnas kontrollrapporten?

NNR frågade: "På vilket sätt överlämnas vanligen den skriftliga kontrollrapporten till butiksägaren?" Följande förklarande text angavs: "Gradera i vanlighetsordning från 1 till 7 där 1 är vanligast. Om något alternativ inte förekommer ange 0."

De alternativ kommunerna kunde välja mellan var: Direkt vid kontrolltillfället, Brevledes, Per e-post, Vid telefonsamtal, Vid personligt möte, Lämnar inte skriftliga kontrollrapporter, Annat.

Sju kommuner avstod från att besvara frågan, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 13 procent (38 kommuner). 252 kommuner har besvarat frågan.

Om man tittar på vilket alternativ man använder i första hand så svarade 81 procent av kommunerna att butiksägaren får kontrollrapporten via ett fysiskt brev, 15 procent att de överlämnar den direkt vid kontrolltillfället, 4 procent att de skickar den via e-post, 1 procent att de överlämnar den vid personligt möte samt 4 procent "på annat sätt".

En stor majoritet skickar alltså kontrollrapporten med ett fysiskt brev och e-post är fortfarande ett ganska ovanligt förstahandsval. NNR anser att kommunerna skulle ha nytta av ett digitalt system likt det som finns vid tredjepartscertifiering. I exempelvis portalen för tredjepartscertifieringen "Svensk standard för livsmedelshandling i butik" arbetar revisorn i realtid och kan skicka meddelande till butiken genom portalen. Funktioner för att spara dokument finns också. Ett sådant system är tidseffektivt samt skapar likvärdighet i systemets kontrollrapporter.

De kommuner som har valt som förstahandsalternativ att lämna kontrollrapporten på plats är intressanta, då de använder lite olika tillvägagångssätt för detta. I denna grupp är det vanligt att man i nästa steg även skickar en skriftlig kontrollrapport. En del kommuner uppger att de använder en handdator och med hjälp av den skriver ut en rapport direkt på plats. En del kommuner uppger att de alltid lämnar en kontrollrapport på plats, men att de sedan skickar en skriftlig rapport via post eller e-post bara om man upptäcker brister.

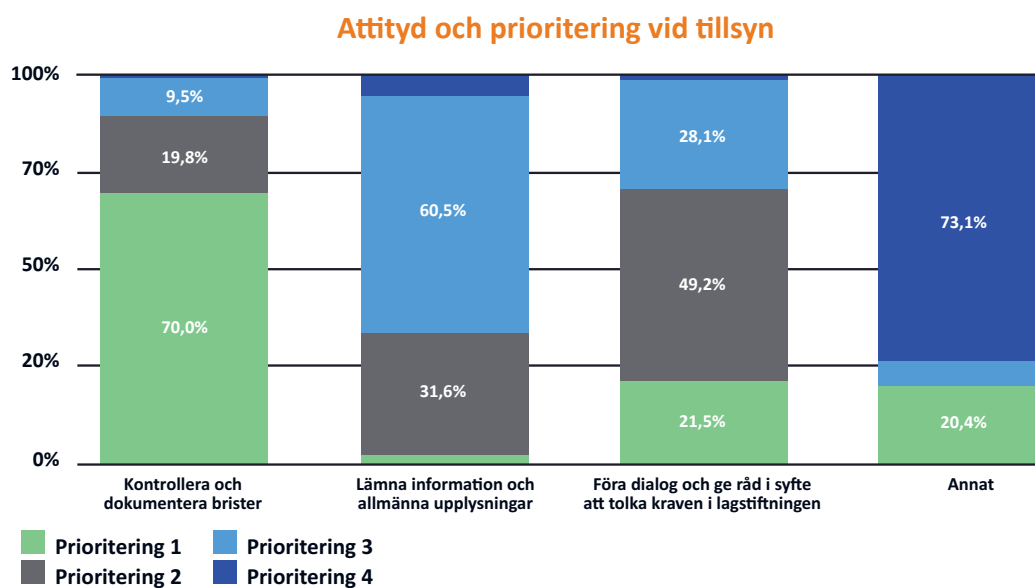

2.8 Kontroll i förhållande till information och dialog

NNR frågade: "Inom ramen för kommunens kontroll av att lagstiftningen efterlevs, vilka av nedanstående alternativ är viktigast?" Följande förklarande text angavs: "Gradera de olika funktionerna i viktighetsordning från 1 till 4 där 1 är viktigast."

De alternativ kommunerna kunde välja mellan var 1) Kontrollera och dokumentera brister, 2) Lämna information och allmänna upplysningar om exempelvis vad som står i lagstiftningen, 3) Föra dialog och ge råd i syfte att tolka kraven i lagstiftningen samt 4) Annat.

Fem kommuner avstod från att besvara frågan, vilket innebär att det totala bortfallet på frågan blev 12 procent (36 kommuner). 254 kommuner har besvarat frågan.

De kommuner som valde alternativ 4 uppvisade en stor spridning när man utvecklade vad "annat" kunde vara. De vanligaste svaren var dock olika former av "dialog" och "hjälpa företagaren att göra rätt" samt att "kontrollera att lagstiftningen efterlevs". En kommun sammanfattade det för sin del som: "Samtliga alternativ används varje gång men mer eller mindre beroende på tillfälle och sammanhang".

Flera kommuner menade att de har svårt att rangordna alternativen. Följande kommentarer får illustrera detta:

"Svårt att gradera vad som är viktigast. Jag tycker oftast att vi i dialog med verksamhetsutövaren försöker nå fram till ett bra resultat. Vi vill ju helst inte hitta några brister vid våra kontrollbesök."

"Vi lägger stor vikt vid kontrollbesöket att kommunicera med verksamhetsinnehavare och/eller personal ang. dels de brister vi noterar kopplat till varför de är brister enligt lagstiftningen. Vi försöker alltid avsluta våra kontrollbesök genom att verksamhetsansvarig får återkoppla till oss sin tolkning av våra noteringar - av vad det är de tänker göra för att åtgärda ev. brister. Man kan säga att de får kontrollresultatet muntligt direkt på plats, sen även via brev där vi också uppmuntrar dem till att kontakta oss om det är något oklart."

"Företagen ska ges möjlighet att göra rätt, genom att de får information och råd. Det underlättar för alla parter. Vid kontrollen söker vi snarare överensstämmelse än brister (jämför svarsalternativet). Kontrollen - av att konsumenterna får säkra livsmedel och att de inte blir vilseledda - är viktig, vilket exempelvis "hästköttsskandalen" visar."

”Vid inspektion arbetar vi med professionella samtal som metod och med motiverande samtal.”

Följande citat är också intressant: ”Vi använder inte kontrollrapporter. Vi lämnar information om oss och besöket på plats, men om vi hittar något som inte är ok enligt lagstiftningen, så får verksamheten ett skriftligt, överklagningsbart beslut. Att skriva ned saker som är ok eller inte relevant kostar bara onödigt med tid och pengar för företagen. När det handlar om vår syn på kontrollen så anser vi att det är vår uppgift att se till att alla verksamheter drivs på samma villkor. Ingen ska tjäna på att fuska eller slira på säkerheten, på någon annans bekostnad. Vi måste då vara de som hittar det vi borde hitta och se till så att det rättas till. Vi måste vara tydliga med våra olika roller och inte ta på oss det ansvar som är varje verksamhets ansvar. Verksamheten är den som är expert på hur just deras verksamhet ska drivas. Vi ska vara experter på att värdera om det sätt de valt att arbeta uppfyller lagens syfte, alltså säkra och redliga livsmedel. Vårt arbetssätt har utvecklats i linje med modern forskning och i nära dialog med våra verksamheter. Verksamheternas omdöme är ökad tydlighet, bättre dialog, högre effektivitet och större rättssäkerhet.”

Ur det stora antalet kommentarer kan man utläsa att förhållningssättet skiljer sig åt mellan kommuner och/eller individer. NNRs tolkning av de fria kommentarer som har lämnats är att det är ungefär lika vanligt med ett mer renodlat kontrollperspektiv som ett perspektiv där kontroll kombineras, alternativt är jämställt med eller t.o.m. underordnat, rådgivning och stöd. Samtliga kommuner/inspektörer har som mål att företagaren ska följa lagstiftningen och därigenom undvika risker för konsumenten, men hur man går tillväga för att uppnå det resultatet varierar mellan olika kommuner.

Myndigheten ska både kontrollera och dokumentera brister, lämna information och allmänna upplysningar om exempelvis vad som står i lagstiftningen samt föra dialog och ge råd i syfte att tolka kraven i lagstiftningen. NNR anser dock att inslaget av dialog och rådgivning i dagsläget är för litet i många kommuner. I den bästa av världar kan myndigheten och företagen över tid utveckla ett sådant samspel att företagaren undviker att göra misstag. Detta leder till; minskat fokus på kontroll, vinster i såväl tid som pengar för alla inblandade parter, färre konflikter och därmed bättre arbetsmiljö, samtidigt som riskerna för konsumenten och för negativa miljökonsekvenser minskar. Detta borde vara den situation som ska eftersträvas, men för att komma dit krävs en vilja till samverkan och god dialog från såväl företagaren som myndigheten. Detta finns även med i intentionerna bakom förvaltningslagens 4 § och 7 §.

En intressant parallell i detta sammanhang är Skatteverkets erfarenheter av att under lång tid ha arbetat med att tydliggöra sin rådgivande roll och säkerställa att myndighetsutövningen bidrar till att företag och enskilda får en korrekt beskattning. Skatteverket säger själva att man ”har gått från att vara en kontrollmyndighet till att bli en servicemyndighet”. Skatteverkets verksamhetsutvecklare har sagt följande om deras ”resa” från kontrollmyndighet till servicemyndighet; ”Allt går mycket lättare om man har ett högt förtroende. Det påverkar viljan att göra rätt. Bra bemötande stärker förtroendet och leder till högre upplevd rättvisa och därmed ökar viljan att göra rätt”¹⁷.

NNR menar att det vid kontroll av brister blir ett fokus på vad som har hänt historiskt i företagets verksamhet. Kontrollanten får bara ögonblicksbilder av verksamheten, i bästa fall några få gånger per år och kan bara se till att det åtgärdas som han/hon upptäcker. Verksamhetsutövaren är istället ständigt på plats och har större möjligheter att upptäcka ”alla” brister. Ur detta perspektiv är en seriös verksamhetsutövare en mycket viktig kontrollant.

17 Tillsynsforum 2014, Skatteverkets arbete med bemötande och dialog med fokus på ”att vilja göra rätt”, <https://vimeo.com/100103195>

3 Slutsatser och NNRs rekommendationer

NNRs undersökning visar att det kan skilja sig kraftigt åt mellan olika kommuner när de riskklassar en livsmedelsverksamhet. Eftersom kommunernas klassning styr antalet kontrolltimmar en butik ska ha, som i sin tur styr avgiften, kan även avgifterna skilja sig kraftigt åt. En på förhand definierad exempelbutik betalar 25 000 kr mer i årlig kontrollavgift i den dyraste kommunen som deltog i NNRs undersökning, jämfört med den billigaste. Beroende på vilken erfarenhet kommunerna bedömer att butiken har, kan avgifterna variera ytterligare. De bedömda avgifterna har stigit kraftigt jämfört med den förra enkätundersökningen år 2012, i genomsnitt med 29 procent. Som en jämförelse kan nämnas att lönerna under samma period har stigit med 7-8 procent medan konsumentprisindex har varit oförändrat. Det finns ett mönster i avgiftsnivån där det verkar finnas en samvariation länsvis, med en stor skillnad mellan de högsta avgifterna i Jämtland och Södermanland respektive de lägsta i Örebro.

Den kommun som bedömer lägst kontrolltid för exempelbutiken anger 2 timmar medan den som ligger högst bedömer 28 timmar, en orimligt stor skillnad. Det bedömda informationstillägget varierar också kraftigt, mellan 0,5 timmar och 8 timmar.

Kommunernas timtaxor för kontroll varierar stort, från 700 kr i den billigaste kommunen till 1 320 kr i den dyraste kommunen, där den dyraste timtaxan ligger ca 90 procent högre än den billigaste. I likhet med avgifterna så har timtaxorna stigit kraftigt jämfört med år 2012, med i genomsnitt 17 procent. Även det långt över såväl konsumentprisindex som löneökningar.

Alla svarande kommuner uppger att de genomför minst en årlig kontroll av den exempelbutik som användes i undersökningen. En majoritet uppger att de skulle göra ett besök per år i exempelbutiken. Vissa kommuner uppger dock att de skulle behöva göra så många som sex årliga kontrollbesök för att genomföra alla de kontrolltimmar som de har bedömt som nödvändiga. Det framgår dock inte om kommunerna använder hela den kontrolltid som exempelbutiken betalar för.

Av kommunerna uppger 80-90 procent att de har regelbundna avstämningsmöten med sina egna livsmedelsinspektörer och andra kommuner i regionen angående livsmedelskontrollen. Avstämningsmötena sker företrädesvis på årsvisa länsträffar som länsstyrelserna anordnar och där Livsmedelsverket deltar liksom vid de livsmedelsrevisioner som Livsmedelsverket genomför. Flera kommuner påpekar dock att livsmedelskontrollen som sådan inte stäms av med respektive kommun vid de länsvisa träffarna och att mötena inte är fokuserade på samsyn.

NNR frågar sig vad den genomsnittliga avgiftshöjningen på 29 procent kan bero på. Med utgångspunkt från resultaten och det faktum att en av kommunerna mellan år 2012 och år 2016 har höjt sin avgift med 23 000 kronor för en i det närmaste identisk exempelbutik skulle man kunna se ett samband med en förändrad tillämpning av regelverken. En i kommunerna generellt sett striktare tillämpning av regelverken skulle få till effekt en ökning av det bedömda kontrollbehovet och därmed kontrollavgiften. Samtidigt finns det kommuner i alla regioner som har sänkt sin avgift för butiksexemplet. NNR bedömer att en utökad samsyn när det gäller tolkningen av regelverken både internt i kommunerna och nationellt skulle kunna motverka denna typ av, kanske omedvetna, förskjutning av kommunernas tillämpning. De avstämningsmöten som de allra flesta kommuner håller kanske inte har det fokus på samsyn som skulle behövas för att minska skillnaderna mellan kommunerna.

En majoritet av kommunerna uppger att de fokuserar på att kontrollera och dokumentera brister. Det finns dock många kommuner som även har fokus på rådgivning och stöd. NNR menar att det är önskvärt att över tid förskjuta fokus från kontroll och brister mot dialog, rådgivning och stöd. Med en attityd som inbjuder verksamhetsutövaren till dialog finns större möjligheter att uppnå den höga livsmedelssäkerhet som eftersträvas, menar NNR.

I jämförelse med den förra undersökningen 2012 har vissa saker inte ändrats speciellt mycket medan andra har förändrats kraftigt. Det som har förändrats mest är nivån på den bedömda avgiften för exempelbutiken, som stigit kraftigt. Kommunernas klassning av verksamheterna har skärpts något. Det som dock är likt den förra undersökningen är att bedömningar och debiterade taxor skiljer sig kraftigt åt mellan kommunerna, utan att man kan hitta logiska förklaringar till det.

Undersökningens resultat har förutom av NNR analyserats av företagare och experter. NNR har sedan i samråd med dem utarbetat ett antal rekommendationer för kommunerna när det gäller handläggningstider, servicegarantier, avgifter och processen i övrigt. Rekommendationerna är baserade på vad näringslivet tycker är viktigt och vad som efterfrågas av företagen.

Med anledning av undersökningens resultat rekommenderar NNR kommunerna följande:

1. Alla kommuner ska tydligt redovisa och motivera vilka faktorer som legat till grund för klassningen av kommunens olika livsmedelsanläggningar samt storleken på kommunens timtaxa.

De kostnader kommunen tagit med när avgifterna beräknats bör tydligt framgå av hemsidor och informationsmaterial.

2. Kommunernas avgifter bör ha en tydligare koppling till kommunens motprestation gentemot det enskilda företaget.

Det ska vara tydligt när, och för vad, företagen betalar en avgift. Beträffande livsmedelskontrollen bör denna huvudsakligen tas ut efter att kontroll genomförts på plats. Det bör också finnas en tydligare koppling till den arbetsinsats kommunen har för det enskilda företaget när avgifter beräknas/fastställs. Avgiften bör minskas, alternativt utgå, i de fall kontrollen på plats inte genomförs eller är mindre omfattande än planerat. Livsmedelskontrollen bör så långt som möjligt samordnas med annan kommunal tillsyn som omfattar företaget (livsmedelsanläggningen) ifråga.

3. Kommunerna bör löpande utvärdera vilka effekter deras tillämpning av regelverket får för företagen.

Bilagor – Sammanställning av undersökningens frågor samt kommunernas svar

Bilaga 1 – NNRs frågor till kommunerna _____	25
Bilaga 2 – Kommunernas svar _____	26
Kommuner som avstått från att medverka i undersökningen _____	40

Bilaga 1 - NNRs frågor till kommunerna

Frågorna 1-4 avser en livsmedelsbutik med 45 anställda (ca 30 årsarbetskrafter). Det motsvarar 1-2 årsarbetskrafter som hanterar öppna livsmedel. Butiken paketerar fisk och skaldjur. Butiken grillar, nedkyler, packar och varmhåller kyckling men saknar manuell betjäning. Butiken har försäljning av färdigmat och sallad i lösvikt där kunden tar själv. Butiken hanterar frysvaror. Butiken jäser och bakar halvfärdiga produkter samt bakar frysta degämnen. Butiken är nystartad. Butiken är certifierad enligt Svensk standard för livsmedelshantering i butik, fastställd av Svensk Dagligvaruhandel. <http://www.svenskdagligvaruhandel.se/svensk-standard-for-livsmedelshantering-i-butik>

Om en livsmedelsbutik med 30 årsarbetskrafter inte finns inom kommunen, gör en teoretisk uppskattning och besvara frågorna som om en sådan livsmedelsbutik hade funnits.

1. Vilken riskklass, erfarenhetsklass och vilket informationstillägg skulle vårt butiksexempel placeras inom som nystartat?

Svarsalternativ Riskklass: 1-8; Svartalternativ Erfarenhetsklass: A, B eller C; Svartalternativ Informationstillägg: 0,5-8,5

2. Har vårt butiksexempels certifiering enligt Svensk standard för livsmedelshantering i butik vägts in och påverkat riskbedömningen och därmed riskklassen?

Svartalternativ: Ja/Nej

3. Hur stor årlig kontrollavgift, inklusive fasta och rörliga avgifter, betalar vårt butiksexempel?

Ange ditt svar i kronor

4. Hur ofta sker ordinarie planerad kontroll på plats för vårt butiksexempel?

Svartalternativ: Årligen/Vartannat år/Vart tredje år/Annat (Fritext)

5. Vad är kommunens timtaxa för livsmedelskontrollen?

Ange ditt svar i kronor.

6. Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörerna i kommunen?

Med kalibreringsmöte avses också samordningsmöte, samsynsmöte och avstämningsmöte.

Svartalternativ: Ja/Nej/Vet ej

7. Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörer från flera olika kommuner i regionen?

Med kalibreringsmöte avses också samordningsmöte, samsynsmöte och avstämningsmöte.

Svartalternativ: Ja/Nej/Vet ej

8. På vilket sätt överlämnas vanligen den skriftliga kontrollrapporten till butiksägaren?

Gradera i vanlighetsordning från 1 till 7 där 1 är vanligast.

Om något alternativ inte förekommer ange 0.

Svartalternativ: Direkt vid kontrolltillfället; Brevledes; Per e-post; Vid telefonsamtal; Vid personligt möte; Lämnar inte skriftliga kontrollrapporter; Annat (Fritextfält)

OBS! Kommunernas svar på fråga 8 redovisas inte i bilaga 2 - Kommunernas svar.

9. Inom ramen för kommunens kontroll av att lagstiftningen efterlevs, vilka av nedanstående alternativ är viktigast?

Gradera de olika funktionerna i viktighetsordning från 1 till 4 där 1 är viktigast.

Svartalternativ: Kontrollera och dokumentera brister; Lämna information och allmänna upplysningar om exempelvis vad som står i lagstiftningen; Föra dialog och ge råd i syfte att tolka kraven i lagstiftningen; Annat (Fritextfält)

OBS! Kommunernas svar på fråga 9 redovisas inte i bilaga 2 - Kommunernas svar.

Bilaga 2 – Kommunernas svar

1. Vilken riskklass, erfarenhetsklass och vilket informationstillägg skulle vårt butiksexempel placeras inom som nystartat?

Riskklassning av butiksexemplet

Riskklass 1					
Haparanda	Öckerö				
Riskklass 2					
Dorotea	Hagfors	Kävlinge	Vallentuna	Värnamo	
Gällivare	Kil	Ragunda	Vårgårda	Älvsbyn	
Riskklass 3					
Bengtstuna	Forshaga	Herrljunga	Motala	Sala	Torsås
Berg	Färgelanda	Hultsfred	Munkfors	Salem	Töreboda
Burlöv	Gnesta	Höör	Nordmaling	Strängnäs	Uppvidinge
Eskilstuna	Gullspång	Malung-Sälen	Olofström	Sävsjö	Vimmerby
Essunga	Heby	Mariestad	Rättvik	Sölvesborg	Åsele
Riskklass 4					
Helsingborg	Kungsbacka	Oxelösund	Torsby	Växjö	
Huddinge	Köping	Piteå	Upplands Väsby	Åstorp	
Höganäs	Laholm	Skurup	Vilhelmina	Österåker	
Knivsta	Nässjö	Tjörn	Vänersborg		
Riskklass 5					
Borås	Gotland	Norrköping	Säter	Åmål	
Botkyrka	Grums	Nybro	Vara		
Emmaboda	Lund	Storuman	Ydre		

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Riskklass 6					
Ale	Gnosjö	Kramfors	Nacka	Sotenäs	Vadstena
Alingsås	Grästorp	Kristianstad	Nora	Staffanstorps	Valdemarsvik
Alvesta	Gävle	Kristinehamn	Norberg	Stenungsund	Vansbro
Aneby	Götene	Krokom	Nordanstig	Stockholm	Varberg
Arboga	Habo	Kumla	Norrälje	Storfors	Vaxholm
Arjeplog	Hallsberg	Kungsör	Norsjö	Strömstad	Vellinge
Arvidsjaur	Hallstahammar	Landskrona	Nykvarn	Strömsund	Vetlanda
Askersund	Halmstad	Laxå	Nyköping	Sundsvall	Vindeln
Avesta	Hammarö	Lekeberg	Nynäshamn	Sunne	Vingåker
Bjurholm	Haninge	Lessebo	Ockelbo	Surahammar	Vännäs
Bjuv	Hjo	Lidköping	Orsa	Svalöv	Värmdö
Boden	Hofors	Lindesberg	Orust	Svedala	Västervik
Bollebygd	Hudiksvall	Ljungby	Osby	Säffle	Ystad
Borgholm	Hällefors	Ljusnarsberg	Oskarshamn	Tibro	Åre
Boxholm	Härnösand	Ludvika	Ovanåker	Tidaholm	Ärjäng
Bromölla	Härryda	Luleå	Partille	Tierp	Åtvidaberg
Bräcke	Hässleholm	Lycksele	Perstorp	Timrå	Älmhult
Dals-Ed	Högsby	Lysekil	Robertsfors	Tingsryd	Ängelholm
Danderyd	Hörby	Malmö	Sandviken	Tomelilla	Ödeshög
Eda	Järfälla	Malå	Sigtuna	Tranemo	Örkelljunga
Eksjö	Jönköping	Mark	Sjöbo	Tranås	Örnsköldsvik
Fagersta	Kalix	Mellerud	Skara	Trelleborg	Östersund
Falkenberg	Karlsborg	Mjölby	Skellefteå	Trollhättan	Östra Göinge
Falköping	Karlskoga	Mora	Skinnskatteberg	Trosa	Överkalix
Falun	Karlstad	Mullsjö	Skövde	Tyresö	Övertorneå
Filipstad	Katrineholm	Munkedal	Smedjebacken	Uddevalla	
Finspång	Kinda	Mölnadal	Sollefteå	Ulricehamn	
Gagnef	Kiruna	Mönsterås	Solna	Umeå	
Gislaved	Klippan	Mörbylånga	Sorsele	Upplands-Bro	
Riskklass 7					
Borlänge	Hedemora	Lidingö	Tanum	Västerås	Östhammar
Göteborg	Kungälv	Linköping	Uppsala	Örebro	

Kommuner som inte svarat på denna fråga

Hylte	Ronneby	Svenljunga	Älvkarleby
-------	---------	------------	------------

2. Har vårt butiksexempels certifiering enligt Svensk standard för livsmedelshandling i butik vägts in och påverkat riskbedömningen och därmed riskklassen?

Kommuner som svarat Ja

Borlänge	Eksjö	Eskilstuna	Gnosjö	Laxå	Vilhelmina	Östhammar
----------	-------	------------	--------	------	------------	-----------

Kommuner som svarat Nej

A	F	Hedemora	Kristianstad	Mellerud	Ovanåker
Ale	Fagersta	Helsingborg	Kristinehamn	Mjölby	Oxelösund
Alingsås	Falkenberg	Herrljunga	Krokom	Mora	P
Alvesta	Falköping	Hjo	Kumla	Motala	Partille
Aneby	Falun	Hofors	Kungsbacka	Mullsjö	Perstorp
Arboga	Filipstad	Huddinge	Kungsör	Munkedal	Piteå
Arjeplog	Finspång	Hudiksvall	Kungälv	Munkfors	R
Arvidsjaur	Forshaga	Hultsfred	Kävlinge	Mölnadal	Ragunda
Askersund	Färgelanda	Hällefors	Köping	Mönsterås	Robertsfors
Avesta	G	Härnösand	L	Mörbylånga	Ronneby
B	Gagnef	Härryda	Laholm	N	Rättvik
Bengtstors	Gislaved	Hässleholm	Landskrona	Nacka	S
Berg	Gnesta	Höganäs	Lekeberg	Nora	Sala
Bjurholm	Gotland	Högsby	Lessebo	Norberg	Salem
Bjuv	Grums	Hörby	Lidingö	Nordanstig	Sandviken
Boden	Grästorp	Höör	Lidköping	Nordmaling	Sigtuna
Bollebygd	Gullspång	J	Lindesberg	Norrköping	Sjöbo
Borgholm	Gällivare	Järfälla	Linköping	Norrtälje	Skara
Borås	Gävle	Jönköping	Ljungby	Norsjö	Skellefteå
Botkyrka	Göteborg	K	Ljusnarsberg	Nybro	Skinnskatteberg
Boxholm	Götene	Kalix	Ludvika	Nykvarn	Skurup
Bromölla	H	Karlsborg	Luleå	Nyköping	Skövde
Bräcke	Habo	Karlskoga	Lund	Nynäshamn	Smedjebacken
Burlöv	Hagfors	Karlstad	Lycksele	Nässjö	Sollefteå
D	Hallsberg	Katrineholm	Lysekil	O	Solna
Danderyd	Hallsthammar	Kil	M	Ockelbo	Sorsele
Dorotea	Halmstad	Kinda	Malmö	Olofström	Sotenäs
E	Hammarö	Kiruna	Malung-Sälen	Orsa	Staffanstorps
Eda	Haninge	Klippan	Malå	Orust	Stenungsund
Emmaboda	Haparanda	Knivsta	Mariestad	Osby	Stockholm
Essunga	Heby	Kramfors	Mark	Oskarshamn	Storfors

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Storuman	Tibro	Töreboda	Varberg	Y	Ö
Strängnäs	Tidaholm	U	Vaxholm	Ydre	Öckerö
Strömstad	Tierp	Uddevalla	Vellinge	Ystad	Ödeshög
Strömsund	Timrå	Ulricehamn	Vetlanda	Å	Örebro
Sundsvall	Tingsryd	Umeå	Vimmerby	Åmål	Örkelljunga
Sunne	Tjörn	Upplands Väsby	Vindeln	Åre	Örnsköldsvik
Surahammar	Tomelilla	Upplands-Bro	Vingåker	Årjäng	Östersund
Svalöv	Torsby	Uppsala	Vårgårda	Åsele	Österåker
Svedala	Torsås	Uppvidinge	Vänersborg	Åstorp	Östra Göinge
Säffle	Tranemo	V	Vännäs	Åtvidaberg	Överkalix
Säter	Tranås	Vadstena	Värmdö	Ä	Övertorneå
Sävsjö	Trelleborg	Valdemarsvik	Västervik	Älmhult	
Sölvesborg	Trollhättan	Vallentuna	Västerås	Älvsbyn	
T	Trosa	Vansbro	Växjö	Ängelholm	
Tanum	Tyresö	Vara			

Kommuner som inte svarat på denna fråga

Dals-Ed	Hylte	Svenljunga	Värnamo	Älvkarleby
---------	-------	------------	---------	------------

3. Hur stor årlig kontrollavgift, inklusive fasta och rörliga avgifter, betalar vårt butiksexempel?

Årlig kontrollavgift för butiksexemplet

A	Färgelanda	15 300	K	Mariestad	17 600
Ale	5 952	G	Kalix	6 600	Mark
Alingsås	6 720	Gislaved	6 840	Karlsborg	7 110
Alvesta	6 228	Gnesta	15 215	Karlskoga	5 700
Aneby	4 800	Gnosjö	4 250	Karlstad	6 306
Arboga	5 790	Gotland	5 390	Katrineholm	5 160
Arjeplog	6 600	Grums	7 400	Kil	22 000
Arvidsjaur	5 270	Grästorp	6 060	Kinda	5 400
Askersund	4 710	Gullspång	17 600	Kiruna	6 600
Avesta	6 138	Gällivare	28 224	Klippan	5 640
B	Gävle	6 300	Knivsta	15 820	Mönsterås
Bengtstors	15 300	Göteborg	3 300	Kramfors	5 694
Berg	13 160	Götene	6 060	Kristianstad	6 240
Bjurholm	5 868	H	Kristinehamn	6 600	N
Bjuv	5 640	Habo	6 798	Krokom	7 728
Boden	8 672	Hagfors	28 000	Kumla	4 620
Bollebygd	6 000	Hallsberg	5 700	Kungsbacka	14 300
Borgholm	5 784	Hallstahammar	4 200	Kungsör	5 790
Borlänge	4 400	Halmstad	7 182	Kungälv	4 400
Borås	11 040	Hammarö	6 200	Kävlinge	10 000
Botkyrka	6 860	Haninge	7 650	Köping	7 360
Boxholm	6 600	Haparanda	3 330	L	Nybro
Bromölla	5 395	Heby	17 200	Laholm	11 880
Bräcke	6 420	Hedemora	8 400	Landskrona	5 430
Burlöv	17 340	Helsingborg	14 898	Laxå	4 710
D	Herrljunga	16 005	Lekeberg	4 710	Nässjö
Dals-Ed	5 400	Hjo	7 110	Lessebo	7 020
Danderyd	7 608	Hofors	6 150	Lidingö	8 320
Dorotea	24 948	Huddinge	15 360	Lidköping	6 060
E	Hudiksvall	5 676	Lindesberg	5 910	Orsa
Eda	6 144	Hultsfred	20 000	Linköping	4 400
Eksjö	4 250	Hällefors	5 910	Ljungby	5 940
Emmaboda	5 680	Härnösand	5 700	Ljusnarsberg	5 910
Eskilstuna	21 560	Härryda	5 880	Ludvika	5 760
Essunga	16 000	Hässleholm	5 280	Luleå	6 402
F	Höganäs	10 980	Lund	3 800	P
Fagersta	6 138	Högsby	3 900	Lycksele	7 254
Falkenberg	6 288	Hörby	5 400	Lysekil	7 260
Falköping	7 110	Höör	18 900	M	Piteå
Falun	5 870	J	Malmö	7 350	R
Finspång	4 500	Järfälla	6 000	Malung-Sälen	20 600
Forshaga	8 820	Jönköping	7 080	Malå	6 726
					Robertsfors
					5 526

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Ronneby	6 312	Surahammar	11 760	Umeå	6 960	Y	
Rättvik	2 570	Svalöv	5 640	Upplands Väsby	15 424	Ydre	5 215
S		Svedala	6 780	Upplands-Bro	7 740	Ystad	6 480
Sala	17 200	Säffle	5 460	Uppsala	4 400	Å	
Salem	25 600	Säter	7 584	Uppvidinge	18 000	Åmål	6 377
Sandviken	9 670	Sävsjö	13 500	V		Åre	9 600
Sigtuna	6 600	Sölvesborg	6 808	Vadstena	4 920	Årjäng	6 595
Sjöbo	5 700	T		Valdemarsvik	6 180	Åsele	20 196
Skara	4 750	Tanum	4 000	Vallentuna	27 888	Åstorp	13 056
Skellefteå	7 350	Tibro	7 110	Vansbro	4 900	Åtvidaberg	4 700
Skinnskatteberg	4 000	Tidaholm	5 380	Vara	6 600	Ä	
Skurup	10 800	Tierp	6 000	Varberg	6 792	Älmhult	5 586
Skövde	7 110	Timrå	6 480	Vaxholm	7 200	Älvsbyn	25 320
Smedjebacken	5 760	Tingsryd	6 186	Vellinge	5 350	Ängelholm	5 400
Sollefteå	5 580	Tjörn	17 600	Vetlanda	5 400	Ö	
Solna	7 320	Tomelilla	6 480	Vilhelmina	14 000	Ödeshög	4 500
Sorsele	5 970	Torsby	16 000	Vimmerby	20 000	Örebro	4 280
Sotenäs	7 260	Torsås	13 600	Vindeln	6 126	Örkelljunga	5 640
Staffanstorp	5 820	Tranemo	7 320	Vingåker	5 970	Örnsköldsvik	6 780
Stenungsund	5 826	Tranås	4 542	Vårgårda	23 448	Östersund	7 440
Stockholm	7 680	Trelleborg	5 940	Vänernborg	12 750	Österåker	18 640
Storfors	5 700	Trollhättan	4 750	Vännäs	6 180	Östhammar	4 800
Storuman	9 600	Trosa	6 000	Värmdö	6 450	Östra Göinge	5 400
Strängnäs	20 000	Tyresö	7 650	Värnamo	10 500	Överkalix	5 904
Strömstad	4 650	Töreboda	17 600	Västervik	5 982	Övertorneå	5 904
Strömsund	5 874	U		Västerås	8 000		
Sundsvall	6 882	Uddevalla	6 240	Växjö	5 544		
Sunne	5 310	Ulricehamn	7 320				

Kommuner som inte svarat på denna fråga

Filipstad	Gagnef	Hylte	Svenljunga	Älvkarleby	Öckerö
-----------	--------	-------	------------	------------	--------

4. Hur ofta sker ordinarie planerad kontroll på plats för vårt butiksexempel?

Kontrollbesökens frekvens

1 gång om året					
Aneby	Finspång	Kinda	Mora	Skurup	Uppsala
Arboga	Färgelanda	Kiruna	Mullsjö	Smedjebacken	Vansbro
Arjeplog	Gagnef	Klippan	Munkedal	Sollefteå	Vara
Arvidsjaur	Gislaved	Kristianstad	Mölnadal	Solna	Vaxholm
Askersund	Gotland	Kumla	Mönsterås	Sorsele	Vetlanda
Avesta	Grums	Kungsör	Mörbylånga	Sotenäs	Vingåker
Bengtstors	Grästorp	Kungälv	Nacka	Staffanstorps	Vårgårda
Bjurholm	Gällivare	Kävlinge	Nora	Stenungsund	Vännäs
Bjuv	Göteborg	Köping	Norberg	Storfors	Västervik
Boden	Götene	Laholm	Nordanstig	Storuman	Växjö
Bollebygd	Habo	Landskrona	Nordmaling	Strängnäs	Ydre
Borgholm	Hallsberg	Laxå	Norrköping	Strömstad	Ystad
Borlänge	Hallstahammar	Lekeberg	Norsjö	Strömsund	Åmål
Borås	Haparanda	Lessebo	Nybro	Sundsvall	Årjäng
Botkyrka	Hedemora	Lidingö	Nykvarn	Sunne	Åtvidaberg
Boxholm	Hofors	Lidköping	Nässjö	Svalöv	Älmhult
Bromölla	Huddinge	Lindesberg	Ockelbo	Svedala	Ängelholm
Bräcke	Hudiksvall	Linköping	Olofström	Säffle	Öckerö
Dals-Ed	Hultsfred	Ljungby	Orsa	Sävsjö	Ödeshög
Danderyd	Hällefors	Ljusnarsberg	Osby	Sölvesborg	Örebro
Dorotea	Härnösand	Ludvika	Oskarshamn	Tidaholm	Örkelljunga
Eda	Hässleholm	Lund	Ovanåker	Timrå	Östhammar
Eksjö	Högsby	Lycksele	Perstorp	Tingsryd	Östra Göinge
Emmaboda	Hörby	Lysekil	Robertsfors	Tomelilla	Överkalix
Essunga	Järfälla	Malå	Rättvik	Torsås	Övertorneå
Fagersta	Kalix	Mark	Salem	Trollhättan	
Falun	Karlskoga	Mellerud	Sigtuna	Trosa	
Filipstad	Katrineholm	Mjölby	Skinnskatteberg	Upplands-Bro	
2 gånger om året					
Ale	Haninge	Kristinehamn	Ronneby	Tranemo	Vellinge
Alingsås	Helsingborg	Krokom	Skara	Tranås	Vilhelmina
Alvesta	Hjo	Luleå	Skellefteå	Trelleborg	Vindeln
Falkenberg	Härryda	Malmö	Skövde	Tyresö	Vänersborg
Falköping	Höör	Munkfors	Stockholm	Uddevalla	Värmdö
Forshaga	Jönköping	Norrälje	Säter	Ulricehamn	Västerås
Gnesta	Karlsborg	Nyköping	Tanum	Umeå	Åsele
Gävle	Karlstad	Nynäshamn	Tibro	Uppvidinge	Örnsköldsvik
Halmstad	Kil	Oxelösund	Tierp	Vadstena	Östersund
Hammarö	Kramfors	Partille	Torsby	Valdemarsvik	

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

3 gånger om året					
Gnosjö	Knivsta	Piteå	Surahammar	Varberg	Österåker
Hagfors	Malung-Sålen	Sala	Upplands Väsby	Värnamo	
Heby	Orust	Sandviken	Vallentuna	Åre	
4 gånger om året					
Burlöv	Höganäs	Mariestad	Ragunda	Töreboda	Älvsbyn
Gullspång	Kungsbacka	Motala	Tjörn	Åstorp	
5 gånger om året					
Berg	Herrljunga	Vimmerby			
6 gånger om året					
Eskilstuna					

Kommuner som inte svarat på denna fråga

Hylte	Sjöbo	Svenljunga	Älvkarleby
-------	-------	------------	------------

5. Vad är kommunens timtaxa för livsmedelskontrollen?

Timtaxa för livsmedelskontrollen

A	Färgelanda	900	Jönköping	1 180	Malå	1 121
Ale	992	G	K		Mariestad	880
Alingsås	1 120	Gagnef	996	Kalix	1 100	Mark
Alvesta	1 038	Gislaved	1 140	Karlsborg	1 185	Mellerud
Aneby	800	Gnesta	895	Karlskoga	950	Mjölby
Arboga	965	Gnosjö	850	Karlstad	1 051	Mora
Arjeplog	1 100	Gotland	980	Katrineholm	860	Motala
Arvidsjaur	1 054	Grums	925	Kil	1 100	Mullsjö
Askersund	785	Grästorp	1 020	Kinda	900	Munkedal
Avesta	1 023	Gullspång	880	Kiruna	1 100	Munkfors
B	Gällivare	1 008	Klippan	940	Mölnadal	982
Bengtstors	900	Gävle	1 050	Knivsta	1 130	Mönsterås
Berg	940	Göteborg	1 100	Kramfors	949	Mörbylånga
Bjurholm	978	Götene	1 020	Kristianstad	1 040	N
Bjuv	940	H	Kristinehamn	1 100	Nacka	1 160
Bollebygd	1 200	Habo	1 133	Krokom	966	Nora
Borgholm	964	Hagfors	1 000	Kumla	770	Norberg
Borlänge	1 100	Hallsberg	950	Kungsbacka	1 100	Nordanstig
Borås	1 104	Hallstahammar	700	Kungsör	965	Nordmaling
Botkyrka	980	Halmstad	1 197	Kungälv	1 100	Norrköping
Boxholm	1 100	Hammarö	1 240	Kävlinge	829	Norrtälje
Bromölla	1 079	Haninge	1 275	Köping	920	Norsjö
Bräcke	1 081	Haparanda	833	L		Nybro
Burlöv	867	Heby	860	Laholm	990	Nykvarn
D	Hedemora	1 050	Landskrona	905	Nyköping	900
Dals-Ed	900	Helsingborg	1 146	Laxå	785	Nynäshamn
Danderyd	1 268	Herrljunga	1 067	Lekeberg	785	Nässjö
Dorotea	918	Hjo	1 185	Lessebo	1 170	O
E	Hofors	1 025	Lidingö	1 040	Ockelbo	980
Eda	1 024	Huddinge	960	Lidköping	1 020	Olofström
Eksjö	850	Hudiksvall	946	Lindesberg	985	Orsa
Emmaboda	710	Hultsfred	1 000	Linköping	1 100	Orust
Eskilstuna	1 080	Hylte	1 060	Ljungby	990	Osby
Essunga	800	Hällefors	985	Ljusnarsberg	985	Oskarshamn
F	Härnösand	950	Ludvika	960	Ovanåker	800
Fagersta	1 023	Hässleholm	880	Luleå	1 067	Oxelösund
Falkenberg	1 048	Höganäs	915	Lund	950	P
Falköping	1 185	Högsby	780	Lycksele	1 209	Partille
Falun	1 174	Hörby	900	Lysekil	1 210	Perstorp
Filipstad	980	Höör	900	M		Piteå
Finspång	900	J	Malmö	1 225	R	
Forshaga	980	Järfälla	1 000	Malung-Sälen	1 030	Ragunda

(Tabellen fortsätter på nästa sida)

Fortsättning

Robertsfors	921	Surahammar	980	Umeå	1 160	Ystad	1 080
Ronneby	789	Svalöv	940	Upplands Väsby	964	A	
Rättvik	785	Svedala	1 130	Upplands-Bro	1 290	Åmål	911
S		Svenljunga	1 280	Uppsala	1 100	Åre	1 200
Sala	860	Säffle	910	Uppvidinge	1 000	Årjäng	1 319
Salem	1 280	Säter	948	V		Åsele	1 188
Sandviken	967	Sävsjö	900	Vadstena	820	Åstorp	816
Sigtuna	1 100	Sölvesborg	851	Valdemarsvik	1 030	Åtvidaberg	940
Sjöbo	950	T		Vallentuna	996	Ä	
Skara	950	Tanum	960	Vansbro	980	Älmhult	931
Skellefteå	1 225	Tibro	1 185	Vara	825	Älvkarleby	1 009
Skinnskatteberg	800	Tidaholm	1 076	Varberg	1 132	Älvsbyn	1 055
Skurup	750	Tierp	1 000	Vaxholm	1 200	Ängelholm	900
Skövde	1 185	Timrå	1 080	Vellinge	1 030	Ö	
Smedjebacken	900	Tingsryd	1 031	Vetlanda	900	Öckerö	900
Sollefteå	930	Tjörn	1 100	Vilhelmina	1 000	Ödeshög	750
Solna	1 220	Tomelilla	1 080	Vimmerby	1 000	Örebro	1 070
Sorsele	995	Torsby	1 000	Vindeln	1 021	Örkelljunga	940
Sotenäs	1 210	Torsås	800	Vingåker	995	Örnsköldsvik	1 130
Staffanstorps	970	Tranemo	1 220	Vårgårda	977	Östersund	1 240
Stenungsund	971	Tranås	757	Vänersborg	850	Österåker	1 165
Stockholm	1 280	Trelleborg	990	Vännäs	1 030	Östhammar	1 200
Storfors	950	Trollhättan	950	Värmdö	1 075	Östra Göinge	900
Storuman	1 200	Trosa	1 000	Värnamo	750	Överkalix	984
Strängnäs	1 100	Tyresö	1 275	Västervik	997	Övertorneå	984
Strömstad	930	Töreboda	880	Västerås	1 000		
Strömsund	979	U		Växjö	924		
Sundsvall	1 147	Uddevalla	1 040	Y			
Sunne	885	Ulricehamn	1 220	Ydre	745		

Kommuner som inte svarat på denna fråga

Boden	Härreda	
-------	---------	--

6. Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörerna i kommunen?

Med kalibreringsmöte avses också samordningsmöte, samsynsmöte och avstämningsmöte.

Kommuner som svarat Ja

A	G	Karlskoga	Munkfors	Sollefteå	Valdemarsvik
Ale	Gagnef	Karlstad	Mölnadal	Solna	Vallentuna
Alingsås	Gislaved	Katrineholm	Mönsterås	Sotenäs	Vara
Alvesta	Gnesta	Kiruna	Mörbylånga	Stenungsund	Varberg
Aneby	Gotland	Klippan	N	Stockholm	Vaxholm
Arboga	Grums	Kramfors	Nacka	Storfors	Vellinge
Arjeplog	Grästorp	Kristianstad	Nora	Strängnäs	Vetlanda
Arvidsjaur	Gullspång	Kristinehamn	Norberg	Strömstad	Vimmerby
Askersund	Gällivare	Krokom	Nordanstig	Strömsund	Vingåker
Avesta	Gävle	Kungsbacka	Norrköping	Sundsvall	Vänernborg
B	Göteborg	Kungsör	Norrtälje	Sunne	Vännäs
Bengtstors	Götene	Kungälv	Nybro	Svalöv	Värmdö
Berg	H	Köping	Nyköping	Svenljunga	Värnamo
Bjuv	Habo	L	Nynäshamn	Säffle	Västervik
Boden	Hagfors	Laholm	Nässjö	Sävsjö	Västerås
Bollebygd	Halmstad	Landskrona	O	Sölvesborg	Växjö
Borgholm	Hammarö	Laxå	Ockelbo	T	Y
Borlänge	Haninge	Lekeberg	Olofström	Tanum	Ystad
Borås	Haparanda	Lessebo	Orsa	Tibro	Å
Botkyrka	Heby	Lidingö	Orust	Tidaholm	Åmål
Boxholm	Hedemora	Lidköping	Osby	Tierp	Åre
Bromölla	Helsingborg	Lindesberg	Oskarshamn	Timrå	Årjäng
Burlöv	Herrljunga	Linköping	Ovanåker	Tomelilla	Åsele
D	Hjo	Ljungby	Oxelösund	Torsby	Åtvidaberg
Dals-Ed	Huddinge	Ljusnarsberg	P	Torsås	Ä
Danderyd	Hudiksvall	Ludvika	Partille	Tranemo	Älmhult
Dorotea	Hultsfred	Luleå	Perstorp	Tranås	Älvsbyn
E	Hylte	Lund	Piteå	Trelleborg	Ängelholm
Eda	Hällefors	Lycksele	R	Trollhättan	Ö
Eksjö	Härnösand	Lysekil	Robertsfors	Tyresö	Öckerö
Eskilstuna	Härryda	M	Ronneby	Töreboda	Ödeshög
Essunga	Hässleholm	Malmö	Rättvik	U	Örebro
F	Höganäs	Malung-Sälen	S	Uddevalla	Örkelljunga
Fagersta	Högsby	Mariestad	Sala	Ulricehamn	Örnsköldsvik
Falkenberg	Hörby	Mark	Sandviken	Umeå	Östersund
Falköping	J	Mellerud	Sigtuna	Upplands Väsby	Österåker
Falun	Järfälla	Mjölby	Skara	Upplands-Bro	Östhammar
Filipstad	Jönköping	Mora	Skellefteå	Uppsala	
Finspång	K	Motala	Skurup	Uppvidinge	
Forshaga	Kalix	Mullsjö	Skövde	V	
Färgelanda	Karlsborg	Munkedal	Smedjebacken	Vadstena	

Kommuner som svarat Nej

B	Höör	N	Sorsele	V	Ä
Bjurholm	K	Nordmaling	Staffanstorp	Vansbro	Älvkarleby
Bräcke	Kil	Norsjö	Storuman	Vilhelmina	Ö
E	Kinda	Nykvarn	Surahammar	Vindeln	Östra Göinge
Emmaboda	Knivsta	R	Svedala	Vårgårda	Överkalix
G	Kumla	Ragunda	T	Y	Övertorneå
Gnosjö	Kävlinge	S	Tingsryd	Ydre	
H	M	Salem	Tjörn	Å	
Hallstahammar	Malå	Sjöbo	Trosa	Åstorp	
Hofors		Skinnskatteberg			

Kommuner som svarat Vet ej

Hallsberg	Säter	
-----------	-------	--

7. Förekommer regelbundna kalibreringsmöten mellan livsmedelsinspektörer från flera olika kommuner i regionen?

Med kalibreringsmöte avses också samordningsmöte, samsynsmöte och avstämningsmöte.

Kommuner som svarat Ja

A	Gnosjö	Kil	N	Staffanstorp	Vara
Ale	Gotland	Kinda	Nacka	Stenungsund	Varberg
Alingsås	Grästorp	Kiruna	Nora	Stockholm	Vaxholm
Alvesta	Gullspång	Klippan	Norberg	Storfors	Vellinge
Aneby	Gällivare	Knivsta	Nordanstig	Storuman	Vetlanda
Arboga	Gävle	Kramfors	Nordmaling	Strängnäs	Vilhelmina
Arjeplog	Göteborg	Kristianstad	Norrköping	Strömstad	Vimmerby
Arvidsjaur	Götene	Kristinehamn	Norrhälje	Sundsvall	Vindeln
Askersund	H	Krokom	Norsjö	Sunne	Vingåker
Avesta	Habo	Kungsbacka	Nybro	Surahammar	Vårgårda
B	Hagfors	Kungsör	Nyköping	Svalöv	Vännäs
Berg	Hallsberg	Kungälv	Nässjö	Svedala	Värmdö
Bjurholm	Hallstahammar	Kävlinge	O	Svenljunga	Värnamo
Bjuv	Halmstad	L	Ockelbo	Säffle	Västerås
Boden	Hammarö	Laholm	Olofström	Säter	Y
Bollebygd	Haparanda	Landskrona	Orsa	Sävsjö	Ydre
Borgholm	Heby	Laxå	Orust	Sölvesborg	Ystad
Borlänge	Hedemora	Lekeberg	Osby	T	Å
Borås	Helsingborg	Lessebo	Oskarshamn	Tanum	Åmål
Botkyrka	Herrljunga	Lidingö	Ovanåker	Tibro	Årjäng
Boxholm	Hjo	Lidköping	P	Tidaholm	Åsele
Bromölla	Hofors	Lindesberg	Partille	Tierp	Åstorp
Bräcke	Huddinge	Linköping	Perstorp	Timrå	Åtvidaberg
Burlöv	Hudiksvall	Ljungby	Piteå	Tjörn	Ä
D	Hultsfred	Ljusnarsberg	R	Tomelilla	Älvkarleby
Dals-Ed	Hylte	Luleå	Ragunda	Torsby	Älvsbyn
Danderyd	Hällefors	Lund	Robertsfors	Torsås	Ängelholm
Dorotea	Härnösand	Lysekil	Ronneby	Tranemo	Ö
E	Härryda	M	Rättvik	Tranås	Öckerö
Eda	Hässleholm	Malmö	S	Trelleborg	Örebro
Eksjö	Höganäs	Malung-Sälen	Sala	Trosa	Örkelljunga
Emmaboda	Högsby	Malå	Salem	Töreboda	Örnsköldsvik
Eskilstuna	Hörby	Mariestad	Sandviken	U	Östersund
F	Höör	Mark	Sigtuna	Ulricehamn	Österåker
Fagersta	J	Mjölby	Skara	Umeå	Östhammar
Falkenberg	Järfälla	Mora	Skellefteå	Upplands Väsby	Östra Göinge
Falköping	Jönköping	Motala	Skinnskatteberg	Upplands-Bro	Överkalix
Falun	K	Mullsjö	Skurup	Uppsala	Övertorneå
Filipstad	Kalix	Munkedal	Skövde	V	
Finspång	Karlsborg	Mölnådal	Sollefteå	Vadstena	
G	Karlskoga	Mönsterås	Solna	Valdemarsvik	
Gagnef	Karlstad	Mörbylånga	Sorsele	Vallentuna	
Gnesta	Katrineholm		Sotenäs	Vansbro	

Kommuner som svarat Nej

B	G	L	Nynäshamn	Tyresö	Å
Bengtstors	Gislaved	Ludvika	S	U	Åre
E	Grums	Lycksele	Sjöbo	Uddevalla	Ä
Essunga	H	M	Smedjebacken	V	Älmhult
F	Haninge	Mellerud	Strömsund	Vänersborg	Ö
Forshaga	K	Munkfors	T	Västervik	Ödeshög
Färgelanda	Kumla	N	Tingsryd	Växjö	
	Köping	Nykvarn	Trollhättan		

Kommuner som svarat Vet ej

Oxelösund	Uppvidinge	
-----------	------------	--

Kommuner som avstått från att medverka i undersökningen

A	Enköping	K	Lomma	Söderhamn	Ä
Arvika	Eslöv	Kalmar	M	Söderköping	Älvdalen
B	F	Karlshamn	Markaryd	Södertälje	
Bollnäs	Flen	Karlskrona	P	T	
Båstad	H	L	Pajala	Täby	
D	Håbo	Leksand	S	V	
Degerfors	Härjedalen	Lerum	Simrishamn	Vaggeryd	
E	J	Lilla Edet	Sollentuna	Å	
Ekerö	Jokkmokk	Ljusdal	Sundbyberg	Ånge	

Näringslivets Regelnämnds, NNR, medlemmar

Almega
Energiföretagen Sverige
Fastighetsägarna Sverige
Finansbolagens Förening
Fondbolagens Förening
Företagarna Stockholms stad
Lantbrukarnas Riksförbund
Småföretagarnas Riksförbund
Srf konsulternas förbund
Stockholms Handelskammare
Svensk Handel
Svensk Industriförening
Svenska Bankföreningen
Svenska Fondhandlareföreningen
Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet
Svenskt Näringsliv
Transportföretagen
Visita

Näringslivets Regelnämnd, NNR

Näringslivets Regelnämnd, NNR, bildades år 1982 och är en oberoende, politiskt obunden ideell förening helt finansierad av sina medlemmar. Bland medlemmarna finns 18 svenska näringslivsorganisationer och branschförbund som tillsammans representerar drygt 300 000 företag. Det betyder att NNR talar för alla aktiva företag i Sverige som har en anställd eller fler, i alla branscher och av alla storlekar. NNRs uppgift är att förespråka och verka för effektivare och mindre kostsamma regler samt en minskning av företagens uppgiftslämnande i Sverige och EU. NNR samordnar näringslivets granskning av konsekvensanalyser av förslag till nya eller ändrade regler samt koordinerar näringslivets regel- förbättringsarbete på nationell- och EU-nivå. Detta fokuserade verksamhetsområde gör att NNR är unikt bland näringslivsorganisationer i Europa. Mer information om NNR finns på www.nnr.se.